

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Tercer període

Sèrie P - Número 33

Dijous, 25 d'octubre de 2007

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 23, segona i darrera reunió

Í N D E X

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre els criteris per a impartir l'assignatura d'educació per a la ciutadania (tram. 302-00056/08) (p. 3)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la creació de places de llars d'infants (tram. 302-00057/08) (p. 9)

Salutació

a diverses autoritats de la República Dominicana (p. 15)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la creació de places de llars d'infants (tram. 302-00057/08) (continuació) (p. 15)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'agricultura (tram. 302-00058/08) (p. 16)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'orientació del sistema sanitari català (tram. 302-00059/08) (p. 23)

Declaració

del Parlament de Catalunya de condemna dels atacs de caràcter racista produïts els darrers dies (tram. 401-00016/08) (p. 30)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 23.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i nou minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Sr. Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Vicepresidència, d'Economia i Finances, de Governació i Administracions Públiques, de Política Territorial i Obres Públiques, la consellera de Justícia i el conseller d'Educació.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els criteris per a impartir l'assignatura d'educació per a la ciutadania (tram. 302-00056/08)

El catorzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre els criteris per a impartir l'assignatura d'educació per a la ciutadania. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula, per a la seva exposició, la il·lustre senyora Maria Ángeles Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, la moció subsegüent a la interpellació feta pel Partit Popular està basada en tres punts que han intentat d'una manera de mínims –ho repeteixo, de mínims– posar de manifest la importància de l'aplicació d'aquesta assignatura. De la contestació de l'altre dia del senyor conseller només podem concloure que no ens va entendre, perquè no es pot entendre que la moció del Partit Popular sigui una manifestació d'uns determinats ideals religiosos. Tot el contrari, el que suposa aquesta moció és la defensa de la llibertat, la defensa de la llibertat dels pares a educar els nostres fills.

En concret, amb la primera part de la nostra moció, amb el primer punt, posem de manifest –i així desitgem que ho voti el Parlament– que el Parlament de Catalunya constata el paper educador de la família com a nucli de convivència intergeneracional i com a promotor de la transmissió de valors. L'educació dels nostres fills, l'educació i el futur de Catalunya no poden quedar en mans del govern de torn, no correspon a l'Estat. L'Estat ha de posar com a mínim els continguts no opinables, els continguts sobre els quals es pot avaluar, però de cap manera pot adoctrinar, com es pretén amb aquesta assignatura.

Per tant, el Partit Popular ha volgut posar en relleu la importància cabdal de la família. És un element clau en l'educació, que, de cap manera, cap partit té la legitimitat per suprimir-lo. I per tant nosaltres volem destacar i constatar un fet que va més enllà de les ideologies polítiques, un fet que va estrictament lligat a la llibertat de la persona i, per tant, aquesta referència específica del nucli de la família com a centre de l'educació.

Amb el segon punt de la nostra proposta, de la nostra moció, el que fem és posar el límit, és a dir, dir amb quins continguts l'assignatura es dona en altres països i quina cabuda jurídica tindria dintre del nostre ordenament. És a dir, si realment el que volem és contribuir a fer ciutadans, els límits seran la Constitució, els límits seran el Tribunal, el que estableixi la jurisprudència, i les resolucions del Tribunal Europeu de Drets Humans i el títol primer de la Constitució espanyola. Vostès recorden on s'ubiquen els drets fonamentals, i en aquest Parlament aquest títol va ser objecte de controvèrsia. El Partit Popular es va oposar que aquesta part, la dels drets fonamentals, formessin part de l'Estatut de Catalunya. Sí, senyors diputats, en aquells moments es va vendre realment la defensa d'aquests drets per un substantiu, que es va dir «catalanitat», es va vendre la defensa d'aquests drets. I el Partit Popular torna a reiterar que de cap manera és una qüestió de dret que es pugui legislar. Només hi ha un lloc, només hi ha un lloc on pot ser-hi, i és on tots els espanyols, on tots els catalans vam decidir que fos: els drets fonamentals estan al títol primer de la Constitució espanyola.

I al tercer punt nosaltres mantenim que el Parlament de Catalunya insta el Govern a defugir qualsevol ingerència d'ordre ideològic i doctrinal als ensenyaments de l'assignatura de l'educació per a la ciutadania que suposi per part d'aquest una superació dels drets i valors humans reconeguts universalment. Si realment l'assignatura s'ha volgut justificar des del Govern com que ajudava a formar ciutadans, que realment els establia el model de societat política en què estaven –que per nosaltres exclusivament és la Constitució– ha de defugir qualsevol adoctrinament. L'altre dia vam comentar part d'alguns llibres amb els quals s'adoctrina, amb els quals es vol marcar políticament quins seran els pensaments, quines han de ser les vivències dels ciutadans de Catalunya.

En aquest sentit, nosaltres diem que l'assignatura exclusivament s'ha de basar i, per tant, defugir i oblidar qualsevol intent d'adoctrinament, que és el que constata el Partit Popular que han intentat el Govern de l'Estat i el Govern de Catalunya, amb la permissió que vagi més enllà del que es pot entendre la doctrina de càtedra, la llibertat d'expressió, amb una clara vulneració dels drets dels pares a poder incidir en l'educació dels nostres fills.

Ho repetim, no confonguin llibertat amb religió, no ho confonguin. És una més de les llibertats que tenim, però vostès justifiquen el fet que el plantejament de l'objecció exclusivament hagi estat manifestat per part d'escoles religioses. Encara que fos només per aquesta part de la societat, pensin que la seva llibertat comença on també acaba la seva i que han de ser compatibles si realment volem que Catalunya sigui lliure.

Moltes gràcies.

El president

El senyor Antonio Robles, pel Grup Mixt, té la paraula per defensar les esmenes.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Ilustrísimas diputadas, ilustrísimos diputados, buenos días. No apoyaremos la moción del Grupo Popular en toda su totalidad, por tres razones básicas.

La primera, señora Olano, porque la asignatura de educación para la ciudadanía se ha hecho imprescindible en una sociedad donde los valores cada vez están más quebrados. Ya en el programa electoral de Ciudadanos en las autonómicas del 1 de noviembre defendíamos incorporar la educación cívica a la escuela.

La segunda, porque el fundamento intelectual para rechazarla se basa en el derecho natural y amparado en razones de fe, más que en fundamentos racionales de ética positiva. En la interpretación que ha dado a su moción, llega usted incluso a sostener que los derechos humanos no son fruto del consenso democrático ni de ninguna ley positiva, sino que son anteriores y previos al derecho positivo.

Señora Olano, a partir de 1945, durante tres años, un grupo de sabios de todo el mundo y de todas las culturas se reunieron, auspiciados por la Organización de Naciones Unidas, para intentar reunir un decálogo de códigos morales que sirviera a la humanidad entera. Esos son los derechos humanos. No los creó el derecho natural; solo el acuerdo convencional, solo el derecho positivo. De hecho, el fundamento del derecho natural no existe; solo es la forma con la que determinadas creencias justifican lo que los hombres de carne y hueso han decidido creer y crear.

Tampoco podemos compartir con usted el rechazo a reflexionar con nuestros alumnos sobre múltiples percepciones y temas abiertos al siglo XXI, como la reproducción asistida, la clonación terapéutica, etcétera, o enseñarles el respeto por las diversas formas de vivir la sexualidad. Considera usted que ese respeto solo es una ideología de género, inferior al derecho natural que suplantaría a los padres en cuestiones que usted considera únicamente de ámbito privado. Yo no sé si es una ideología de género, como asegura usted; de lo que sí estoy seguro es que es un derecho que el humanismo ha conquistado, como lo fue la reivindicación de la igualdad entre blancos y negros o como lo fue la reivindicación de la emancipación de la mujer, ejemplos todos que recogen nuestras leyes, como el derecho de las personas a vivir su sexualidad sin que nadie le afee la conducta por no haber tenido la información suficiente desde pequeños.

En ese sentido, señora Olano, ¿habríamos de abstenernos de enseñar entonces la teoría neodarwinista de la evolución porque muchas familias prefieran transmitir a sus hijos la teoría creacionista de Adán y Eva? Su creencia en la familia está bien, y la compartimos. De hecho, creemos que la familia es fundamental. Pero ni es única, ni es infalible, ni es suficiente. Para educar a un niño hace falta toda una sociedad; para crear un buen ciudadano es imprescindible la escuela. En ella encontrará las herramientas intelectuales necesarias para adquirir ese grado de civilización imposible de adquirir solo por la costumbre.

Cuando nacemos, no somos nada en concreto. Los padres, el entorno y la religión han sido tradicionalmente quienes han conformado el alma social y moral de los hombres. Ya no nos podemos conformar con mitos, costumbres o religiones. Es preciso racionalizar comportamientos, acomodarlos al derecho, aprender a ser ciudadanos. Y es aquí donde parece necesaria una asignatura de educación para la ciudadanía. La religión puede seguir siendo una apuesta individual, pero la ciudadanía es el destino de la humanidad regido por el derecho y la legitimidad.

Hacer un uso social de la libertad requiere responsabilidad, ponerse en el lugar del otro, tolerar las ideas de los demás, incluso comprender sus convicciones aunque no las compartamos, hacerse cargo de sus propias acciones y asumir sus consecuencias, respetar la autoridad democráticamente establecida, guiarse por el razonamiento y la palabra para resolver las discrepancias, buscar alternativas a las soluciones violentas de los conflictos, respetar las reglas de juego, guiarse por valores universales establecidos por el tiempo, como la honradez, la nobleza, la lealtad, y enmarcar esas virtudes en la Constitución y en los derechos humanos requieren pedagogía y responsabilidad. No es una lista para ser una buena persona, que también; es la forma como la persona se convierte en un ciudadano capaz de vivir y convivir en sociedad. Si reparan, no estoy diciendo qué es lo que hay que hacer, sino cómo nos hemos de comportar, y no vale inhibirse. Si no educa la escuela, alguien lo hará por ella, y a veces en la peor dirección –recurra a los programas basura de televisión.

En cualquier caso, no hay que confundir inculcar valores con imponer ideologías. Por eso nuestra enmienda ha querido hacer hincapié en el sentido de la evaluación, para evitar para evitar en el posible la subjetividad. Porque vemos, precisamente, en el sistema de evaluación el talón de Aquiles de la asignatura. Creemos que no se deben evaluar valores, sino los esfuerzos procedimentales para adquirirlos, junto a los contenidos neutros necesarios para disponer de la información que nos permita contextualizar...

El vicepresidente primer

Senyor Robles...

El Sr. Robles Almeida

...y razonar los valores. Termino, señor presidente. En este sentido invitamos a la señora Olano a transaccionar nuestra enmienda con el tercer punto de su moción, que persigue la objetividad, y en ese sentido, en este punto tercero concreto, si es transaccionada, pues, votaríamos a favor.

Gracias, señor presidente.

El vicepresidente primer

Gràcies, senyor Robles. En nom del Grup de Convergència i Unió té la paraula l'honorable diputada senyora Irene Rigau.

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, senyors diputats, certament l'educació per a la ciutadania està a punt i, fins i tot, podríem dir que ja s'ha convertit en un camp minat entre el PP i el PSOE. Quan plantejàvem la necessitat, en el desenvolupament de la LOE, d'una matèria que capacités els joves, els infants i joves, per al desenvolupament de la ciutadania amb la complexitat que cada vegada té la nova societat, ens plantejàvem un objectiu certament necessari: capacitar per al desenvolupament de la ciutadania, educar en els valors que fan possible la democràcia, sabent que els valors no s'imposen i que s'ha de poder conviure amb diversitat de valors, però que hi han uns valors cabdals per a la nostra societat.

Aquest camp minat s'ha pogut veure, si bé a la COPE, si bé al *Pasapalabra* del PSOE. Nosaltres no estem ni a favor d'una cosa ni de l'altra. Convergència i Unió va participar en el debat de la LOE i va ser qui va introduir, precisament, en aquest debat i en el seu articulat la necessitat que no només s'ensenyessin els drets universals, els drets humans, sinó que la formació a la ciutadania, tota, s'hi inspirés i preservés aquests valors.

Nosaltres hem trobat a faltar per part de les forces socialistes catalanes la desqualificació del *Pasapalabra*. Utilitzar l'assignatura per a una confrontació mediàtica entre dos forces ha estat posar-se al mateix nivell que altres agents polítics que han volgut convertir, com hem dit, en un camp minat aquesta matèria.

Es vol qüestionar els grans consensos educatius, però fins i tot estem qüestionant les finalitats mateixes de l'educació i la legitimitat dels seus actors.

Nosaltres ja podem dir, senyora Olano, que en el primer punt evidentment que hi estem d'acord, només faltaria; ho diu la Llei de suport a les famílies que va promoure aquesta força política, ho diu claríssimament, i a nosaltres ens agrada que el Parlament constati el paper educador de la família. I ens va desagradar i critiquem amb duresa que el conseller, en lloc de respondre el dilema que vostè presentava de com es pot interferir la funció i la capacitat educadora de la família amb la voluntat de l'Estat, citava merament dues vegades d'esquitllentes –d'esquitllentes va citar la família quan vostè centrava el debat en aquest àmbit–, una citant precisament Sarkozy –que també té gràcia–, i l'altra per explicar-nos una vegada més que no hi havia un tipus de família, sinó que n'hi havia de diferents –com si això fos el tòpic a recordar cada vegada que es parla de la família. Nosaltres aquest punt ja li anuncio que el votarem, evidentment, a favor, perquè el compartim.

Ara bé, quan parlem del tractament curricular de la matèria, no estem d'acord a traslladar a Catalunya la posició..., que vostè mateixa senyora Olano ho va fer, certament amb una moderació, diríem, però inspirat en el debat que a nivell d'Estat ha liderat precisament la FERE, que no és el Secretariat de l'Escola Cristiana de Catalunya. El Secretariat de l'Escola Cristiana de Catalunya, si vol tenir com a referent aquests sectors, ha dit claríssimament: «S'ha d'impartir l'assignatura, perquè aquesta assignatura té un objectiu adient. Ara,

hem d'estar atents, evidentment, en la manera que s'imparteix.»

Vostè, en el segon punt, ens diu que mentre persisteix –com si parléssim d'una malaltia–, l'ensenyament s'ha de basar exclusivament en els valors i els drets reconeguts en el Conveni europeu de drets humans. Li ho repeteixo, va ser Convergència i Unió qui va posar aquesta condició en la matèria. I, és clar, el decret ja ha estat publicat. Igual que vostès defensen que les formes són per complir, no estem d'acord a trossejar ara el currículum. Perquè si algú ara ve i demana poder fer només l'educació física teòrica i no fer la gimnàstica pràctica, li haurem de dir que no. No podem trossejar un currículum que està aprovat.

El que sí que podem fer, lògicament, és lluitar perquè no hi hagi adoctrinament. Vostè parla de llibres de text. Certament, miri, també ens els hem mirat. N'hi ha molts que segur que a vostè no li agraden, segur, perquè precisament a mi tampoc m'agradarien, però no són els que a Catalunya s'han editat més. Els que s'utilitzen tenen una diversitat que requereix que la conselleria, d'acord amb la normativa que està vigent, analitzi si en algun cas es cau en l'adoctrinament.

Nosaltres hem trobat a faltar formació per als mestres, hem trobat a faltar una anàlisi dels materials adients, però no podem circumscriure aquest debat a una posició «anti», sinó a una posició que requereix el respecte i el bon tractament.

Amb relació a l'esmena que ha presentat el Grup Mixt, sí que li hem de dir que ens l'hem mirada, però també hem mirat, senyor Robles...

El vicepresident primer

Senyora Rigau...

La Sra. Rigau i Oliver

Acabo, senyor president...

El vicepresident primer

Se li ha acabat el temps.

La Sra. Rigau i Oliver

...amb el posicionament en l'esmena del Grup Mixt. Hem mirat els criteris d'avaluació que s'han publicat amb relació a la matèria, i vostè sap que, a més a més, del coneixement s'avaluen les actituds i els hàbits, no el valor en si, com vostè demana, que fa una relació amb l'estètica que enriqueix el debat, però jo crec que no l'encerta. Per tant, li haig de dir que en aquest punt tampoc no hi podem estar d'acord.

Tampoc volem...

El vicepresident primer

No, senyora Rigau, se li ha acabat el temps. Ho lamento.

La Sra. Rigau i Oliver

Molt bé.

El vicepresident primer

Gràcies. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula l'il·lustre diputat senyor Daniel Font.

El Sr. Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per prendre posició en nom del Grup Socialista sobre la moció presentada. Qüestions a comentar sobre aquest tema. Comentar primerament el cúmul d'imputacions. Hi ha una intenció d'establir un cúmul d'imputacions ocultes, diguem, en la impartició de l'assignatura aquesta, no?, des d'àmbit polític i radiofònic es fa aquesta imputació. Es ve a dir «potser sí que tenen raó, però, compte perquè vostès en realitat pretenen això, i això i això altre, hi ha una intencionalitat oculta, és a dir, es fa un judici d'intencions negatiu». Volem dir, en aquest sentit, que aquest judici d'intencions i aquestes imputacions estan fora de lloc i no tenen res –res– a veure amb la realitat.

Contràriament, la realitat és una altra, com es deia en el darrer plenari: l'assignatura d'educació per a la ciutadania respon a una voluntat educativa sobre els valors bàsics de la convivència sobre la base de la legalitat vigent i respon també a un mandat legal. L'article 27 de la Constitució, d'obligat compliment –com de vegades diuen amb la terminologia de vostès mateixos–, és un precepte constitucional d'obligat compliment que diu que «l'educació tindrà com a objecte el ple desenvolupament de la personalitat humana, en el respecte dels principis democràtics de la convivència i els drets de les llibertats fonamentals». Diu «el ple desenvolupament de la personalitat humana com a obligatorietat de desenvolupament per part del sistema educatiu», i això és d'obligat compliment, és el que diu la Constitució.

En segon lloc, comentar que una vintena llarga de països, com recordava el conseller, europeus, inclou aquesta matèria en els seus currículums, amb els mateixos criteris, els mateixos principis, fent referència al desplegament legislatiu i a la realitat política i social de cada moment.

Com deuen saber, sense anar més lluny, com també s'ha citat fa un moment, l'actual president francès ha remès una carta als mestres del sistema educatiu, fa unes poques setmanes, en aquesta mateixa línia, és a dir, insistint en la difusió de valors bàsics que tot sistema educatiu d'un país democràtic ha de garantir obligatòriament. «Difonguin valors», diu Sarkozy, «difonguin els valors de la República», insisteix. I insisteix també en la funció docent que tenen, en aquest sentit, els mestres i professors en la difusió d'aquests valors.

En tercer lloc, comentar que el desenvolupament de l'assignatura s'està realitzant a Catalunya amb absoluta normalitat. Tots els centres educatius que tenen l'obligació d'impartir l'assignatura ho estan fent amb tota normalitat. No és cert que hi hagi conflicte; el conflicte, en tot cas, potser és el que genera el grup interpellant, però és fals que hi hagi conflicte en el sistema educatiu. Potser els agradaria que n'hi hagués, però, mirin, no n'hi ha. Col·laboren positivament en aquest objectiu tots els centres, totes les organitzacions educatives, totes les organitzacions que representen interessos educatius,

siguin o no religiosos o de titularitat confessional o no, i amb la mateixa filosofia i actitud que deriven del Pacte nacional per a l'educació, com no pot ser d'altra manera quan es tracta d'aplicar preceptes legals –com no pot ser d'altra manera.

I és ben cert, en aquest sentit, que l'actuació de l'Església catalana –que també s'ha citat– en el seu conjunt amb relació a aquest tema concret està sent realment exemplar; és exemplar, com ho ha estat sempre el seu compromís cabal i real, com a característica diferencial pròpia respecte a altres realitats, amb els valors cívics, la democràcia i el règim de llibertat polítiques. No es pot dir de tothom, això, ni en totes les latituds, però això és real a Catalunya.

I és ben cert, també, que l'assignatura connecta amb la millor tradició de l'experiència pedagògica, educativa de Catalunya i es correspon exactament amb el manifestat per Andreas Schleicher, responsable d'educació de l'OCDE i director de l'informe PISA –sobre el qual tindrem oportunitat de tornar–, quan deia dimarts mateix, aquest dimarts passat, referint-se a l'educació en el nostre país: «L'educació per a la ciutadania és i ha de ser una prioritat educativa.» I «un sistema educatiu que no difon valors no és un sistema educatiu», deia, el senyor Schleicher, dimarts passat.

I, quart, comentar la qüestió dels continguts, que sembla que és el que pot estar en la base de la preocupació del grup interpellant. Senyora Olano, recordar que no hi ha autorització prèvia de cap mena sobre els llibres de text, que, com sap, d'acord amb la legalitat que ja arrancava amb l'OCDE, l'Administració no pot autoritzar o deixar d'autoritzar llibres de text. Correspon als editors i als professors escollir els llibres de text i impartir l'assignatura.

Finalment, permeti'm citar, per acabar, l'informe FAES, que vostè deu conèixer bé i que es publicava també recentment a *El País* i que conté nombroses «perles» respecte al contingut de l'assignatura. Diu, per exemple, que durant anys als Estats Units d'Amèrica no es podia importar pernil serrà, i que si això es diu en un llibre de text, doncs, és una qüestió d'antiamericanisme. Això es diu en l'informe de la fundació de vostès.

En el rerefons d'aquestes concepcions, senyora Olano, no hi veiem raó i equanimitat, sinó desordre i enyorança d'altres èpoques, li puc ben dir i assegurar.

Permetin amb tot respecte, a la llum de l'informe FAES, a qui vostès coneixen bé, també hi veiem certes fòbies socials i una certa paranoia política respecte a aquest tema concret, el de l'assignatura. La política de control del sistema educatiu, per part del partit de vostès, senyora Olano, de la mateixa manera que tenen una política de control del poder judicial –que la tenen–, està definitivament perduda. Comprenem que això els dolgui, però és així, i esperem que sigui així per molts anys.

Per totes aquestes raons, senyor president, senyors i senyores diputats, votarem desestimant la moció, acceptin o no l'esmena del Grup Mixt.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Font. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula l'il·lustre senyor Josep Maria Freixanet.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, miri, senyora Olano, ja li dic, d'entrada, no l'hi votarem a favor, l'hi votarem en contra. Suposo que no li sorpren, no?, perquè suposo que l'objecte més aviat en aquest tema que vostè va posar damunt la taula era més buscar que hi hagués una certa confrontació, més que realment preocupar-se d'aquesta transmissió de valors, que crec que vostè no s'hi negaria a nivell personal.

En definitiva, vostè aquí ens fa tres propostes en la moció. En la primera ens fa una obvietat; en tot cas nosaltres tenim clar que les famílies és evident que són nuclis de convivència intergeneracional i, per tant, són..., dintre de les famílies es transmeten valors, només faltaria! Ja ens agradaria, a més a més, que totes les famílies del país tinguessin la voluntat de participar en l'educació dels seus fills –que ja ho fan, però encara es podria fer més– i, a més a més, poder participar en els centres educatius, en els consells escolars perquè segurament ajudariem a millorar el sistema educatiu.

Una altra cosa és que vostè ens vingui a dir que les famílies tinguin el monopoli de la transmissió de valors. En aquest sentit, i ja passant al segon punt, vostè ens diu en el segon punt que només s'hauria de tenir en compte els drets reconeguts en el Conveni europeu dels drets humans. Escolti, amb aquesta assignatura i amb el nostre sistema educatiu ja es fa així. Però vostè que defensa habitualment el seu partit i que es posen per damunt..., s'omplen la boca en el sentit de dir l'estat de dret i totes aquestes qüestions, sàpiga que vostè viu i resideix a Catalunya i, per tant, a Catalunya ens guiem també per altres normatives com és l'Estatut, com és la Llei orgànica d'educació i els decrets que s'han anat desenvolupant. Per tant, en aquest sentit, ha de tenir vostè en compte que aquesta legalitat també estem tots obligats a complir-la, no?

I, finalment –perquè ja he dit que faré una exposició breu–, quan ens diu en l'últim punt el tema de l'adoctrinament, òbviament vostè en pot dir «l'adoctrinament», però –una mica ja hi han fet referència uns altres grups– aquesta expressió que vostè ha utilitzat aquí, eh?, i que vostès han portat aquí a debat, no és un tema que es doni aquí a Catalunya. Les federacions d'escoles cristianes, en fi, s'ho han mirat amb molt de respecte i per tant no hi ha hagut problemàtica social, ni problemàtica educativa a Catalunya. Els llibres de text –els llibres de text–, n'hi hauran que ens agradaran més o que ens agradaran menys, evidentment. A partir d'aquí què fa un centre educatiu? Tria aquells llibres que li convenen o que li sembla que poden utilitzar en el centre. Mentre no hi hagi cap altra ordre en el sentit que aquell llibre no es pugui utilitzar, en tot cas, doncs, en aquest sentit no hi ha cap problemàtica, perquè aquests llibres puguin ser utilitzats i perquè el centre pugui triar els llibres que més li convinguin.

En definitiva, coincideixo amb algunes afirmacions que s'han fet. Jo crec que vostès han volgut portar el debat que més enllà de Catalunya s'està portant entre Partit Popular i PSOE en aquest tema. Nosaltres no volem caure en aquesta trampa i, per tant, els diem que a Catalunya aquest problema no existeix.

I, per tant, votarem en contra no tan sols de la seva moció, sinó també d'aquelles esmenes, si les els accepten, que ha presentat el Grup Mixt.

Gràcies, senyor president.

El president

La senyora Camats, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Li diem d'entrada també, senyora Olano, que no acceptarem la seva moció i que, en tot cas, tampoc l'acceptariem si incloguéss les esmenes que s'hi han presentat.

I li diem també que ens agradaria..., o que ens cenyirem estrictament als punts de què vostè fa menció a la moció, però que ens agradaria realment poder estendre'ns molt més en el debat; ens sembla que cinc minuts no ens donen per dir tot el que voldríem fer o dir sobre la seva interpellació i els arguments que vostè va desgranar i tot el que l'altre dia i avui ens deia. Realment creiem que podríem parlar-ne a bastament, sobre no només l'assignatura en concret, sinó del que hi ha al darrere de la seva interpretació, de la seves interpretacions i també del que parlem cadascun dels grups. Avui no ho podem fer, ens cenyirem només a aquests tres punts.

Vostè parla del paper de la família educadora, com a educadora en valors. I ja li han dit alguns dels meus companys: d'acord, no hi tenim cap problema. Dos matisos importants: això no és una exclusiva; la família educa, però a la nostra societat hi ha molts més agents que influeixen en el creixement i en el desenvolupament dels nostres fills i filles com a persones. I sobretot, un matís, que hi insisteixo, malgrat que la senyora Rigau digui que el conseller ho va repetir massa vegades: no podem parlar de «família» dues vegades, que li semblen massa, no podem parlar de «família», podem parlar de «famílies educadores». I, en tot cas, probablement, al darrere d'aquest concepte i de la diferència entre una cosa i l'altra és en el que discreparíem i tindríem un llarg debat.

De totes maneres, la seva intervenció, tant l'altre dia com avui, està plena de la defensa de la llibertat: la llibertat de les famílies, la llibertat de pensament, la llibertat de creença... Avui ens ho tornava a repetir. Però després, quan anem al text realment del que vostè ens expressa i en les paraules que vostè diu, el que ens fa l'efecte és que el que els fa por, precisament, és aquesta llibertat. Quins valors els fa por que confrontin els nostres fills a l'escola que els puguin malmetre tant? Què tenen por que pensin, o que aprenguin, o que sentin, o que vegin, o que llegeixin, a les escoles que els puguin fer trasbalsar tant? Què atempta a la llibertat de les fa-

mílies i dels nens i nenes a les escoles, amb aquesta assignatura o amb altres, que pugui ser tan trasbalsador o que pugui realment corrompre la seva llibertat com a persones, com a éssers individuals o com a ciutadans i ciutadanes? Ens sembla més fruit, precisament, de la por a la llibertat, del que està feta la seva moció, que no pas a l'inrevés.

Vostè parla dels continguts i en recela a bastament, sobre els continguts de l'assignatura. Probablement, i en això agafaré les seves paraules, una mica més d'adoc-trinament en alguns dels nostres nois i noies sobre el respecte a la diferència, sobre la lluita contra la intolerància, més adoctrinament contra el racisme i els totalitarismes, evitarien fets com els que malauradament hem vist recentment en els Ferrocarrils de la Generalitat o que podem veure en alguns transports públics o a la nostra pròpia societat.

És precisament amb adoctrinament i amb ensenyament al respecte i a la diferència i a la llibertat de valors i a la pluralitat de valors que agressions com aquestes, potser, es poden evitar. I mereix la pena invertir-hi.

Vostè parla que no estem parlant d'una qüestió religiosa. No; en aquesta assignatura, no. Ja la tenim en altres bandes. Nosaltres tenim un sistema educatiu en què nens i nenes creients i no creients, creients d'una religió o d'una altra, celebren al llarg del calendari escolar més de dotze festes religioses catòliques, siguin o no catòlics. Els fem celebrar el Nadal, el Sant Esteve, Tots Sants, el patró del seu poble o la seva ciutat, la Setmana Santa, Sant Joan... Per tant, no és adoctrinament això, però en tot cas sí que forma part d'uns valors determinats, d'una cultura determinada i ningú pregunta a les famílies si estan d'acord o no en la visió que es dona d'aquestes festes.

I, finalment, vostè ens parla que cal defugir ingerències d'ordre ideològic i doctrinal. Sincerament, llegint el llibre, que no ho hem fet de forma completa, però, en tot cas, n'hem tret algunes perles, el llibre que el senyor Aznar publicarà o ha publicat recentment sobre *Las cartas a un joven español*, entenem els recels que vostès poden tenir sobre aquesta assignatura.

El senyor Aznar, dirigint-se a la joventut de l'Estat espanyol, els diu: «La veritat va més enllà de la ciència; enemiga de la llibertat és la creença que *solo lo demostrado por la ciencia es verdadero*.» I citant al papa de Roma insisteix: «La llibertat i la veritat van més enllà de la ciència.» Al costat d'altres perles com que l'esquerra s'alia amb l'islamisme radical o que per ell la família és «un hombre, una mujer con hijos y extendida a todos los miembros que por costumbre, consanguinidad o integración pertenecen a ella. Existen otras formas de convivencia» —diu el senyor Aznar—, «pero no son equivalentes.»

Doncs, entenem que els faci tanta angúnia i tant de recel que parlem de llibertat i d'altres valors.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

El president

La senyora Olano es pot posicionar sobre les esmenes.

La Sra. Olano i García

Muchas gracias, señor presidente; para posicionarnos sobre la enmienda presentada por el Grupo Mixto. Señor Robles, realmente usted ha entendido algo de nuestra moción, y tenemos que felicitarnos mutuamente no solamente por la claridad de su exposición de motivos, sino porque realmente ha puesto de manifiesto que la libertad..., no se trata de izquierdas o de derechas, sino que realmente la libertad es una cuestión a defender, y mucho más si estamos hablando de una cuestión tan importante como la educación de nuestros hijos.

Aceptamos, precisamente, su enmienda porque ha dado en el clavo. El problema es la evaluación; el problema es si realmente vamos a permitir que alguien sea capaz de evaluar subjetivamente si nuestros hijos creen o no, si valoran o no. Y, por tanto, esa es la cuestión. Y, por tanto, nosotros aceptamos su moción de adición al punto tercero.

Hemos escuchado muchas cosas que nos han sorprendido, pero en todo caso que ustedes tendrán que defender delante de la sociedad civil, y sobretodo la posición de Convergència y, en concreto, de Unió Democràtica. Han hecho como Poncio Pilatos, se han lavado las manos; pero ya se lo he dicho previamente: lo mismo que hicieron con el título primero con el Estatuto de Cataluña, se han lavado las manos. Tendrán que explicarlo ustedes.

Hemos oído palabras de sectarismo, de dogma, y realmente nosotros lo hemos traído al debate a este plenario, porque nos preocupa. Y decía la señora Camats que no le quedaba claro. Pues, mire, es un ejercicio intelectual muy sencillo; ya en nuestra intervención se lo dijimos, que hay cuestiones que nos preocupan. Y nos preocupan a los padres residentes en Cataluña, por supuesto. Nos preocupa cómo ustedes están intentando definir cuál es la dignidad de la persona; qué se tiene que entender por libertad, que es exclusivamente la suya; qué se entiende por tolerancia, que es exclusivamente la que viene de su lado; cuándo comienza la vida; cómo hay que hacer la reproducción asistida, y qué entienden ustedes por libertad sexual.

Todo eso es lo que nos preocupa (*remor de veus*) y por lo tanto...

El president

Senyores diputades, senyors diputats...

La Sra. Olano i García

...y por lo tanto, le reiteramos que compartimos plenamente el fragmento que ha leído usted del libro del señor Aznar. Para algunos la familia solamente tiene una forma, y somos capaces de respetar la libertad de otras personas, pero familia solo hay una. Y, por lo tanto, compartimos plenamente las palabras.

Otra cuestión es que ustedes hayan pretendido lavar-se las manos y exclusivamente plantear esto como un

enfrentamiento PP-PSOE. Eso demuestra que son incapaces de ejercer el derecho de escuchar a los demás, y, en todo caso, será la sociedad quien tenga que manifestarse.

Muchas gracias.

El president

Cridarem a votació.

(Pausa llarga.)

Havent-hi quedat, doncs, incorporades les esmenes, posarem a votació la Moció del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya sobre l'assignatura d'educació per a la ciutadania.

Hi ha votació separada? (Pausa.) Votarem punt per punt.

Votem, en primer lloc, el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 59 vots a favor, 70 en vots en contra i 1 abstenció.

Votarem seguidament el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 13 vots a favor i 117 vots en contra.

Votarem, finalment, el punt número 3, la resta de la moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 15 vots a favor, 69 vots en contra i 46 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la creació de places de llars d'infants (tram. 302-00057/08)

El quinzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la creació de places de llars d'infants. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula, per a la seva exposició, l'honorable senyora Irene Rigau. (Remor de veus i pausa.) Senyora Rigau...

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció relativa a la interpellació sobre la creació de llars d'infants intenta instar el Govern a ampliar les possibilitats de creació de noves places de llars d'infants vist el mal resultat que està tenint el pacte de la creació de les trenta mil. Recordem que s'acaba el 2008, el Pla de creació de places de llars d'infants, i només s'ha pogut incrementar en 7.365 les places, que n'havien de ser trenta mil. Per tant, tenim un gran dèficit i entenem que cal buscar mesures alternatives.

Per això, hi ha un punt important, tots ho són, però em voldríem destacar un pel temps que tenim, que és que s'insta el Govern a aplicar a l'etapa zero - tres els principis rectors del Pacte nacional per a l'educació.

Si ens hem posat tots d'acord que és un servei educatiu, si diem que aquest servei educatiu es pot garantir a través d'un servei públic, un servei d'interès públic, que està recollit també en el nostre Estatut i reconegut en el pacte nacional, no veiem per què l'etapa zero - tres ha de quedar exclosa de la filosofia i de les mesures de concertació i ajut a la iniciativa social per afavorir el creixement d'aquesta oferta. Vostès saben que, per exemple, a la ciutat de Barcelona, la meitat dels pares que han sol·licitat plaça no n'han obtingut. Per la via merament municipalista, no arribarem a satisfer la demanda. Per tant, aquest punt el volíem destacar perquè és una obertura que es demana en el pacte nacional i per lògica estem segurs que ens hi donaran suport.

Reiterem també una altra mesura, la que és pròpia d'aquesta força política que fa anys que demana. Polítiques socials són: serveis i prestacions. Igual que demanem créixer amb places, demanem que s'ajudi les famílies, en aquest cas, amb un xec de cent euros mensuals. Ara que a vostès ja no els fan urticària els xecs, també estem segurs que ens hi donaran suport, perquè són tantes i tantes les famílies que han d'anar a la iniciativa privada costejant el 100 per cent per manca d'oferta o bé perquè els interessa i els convé més aquesta oferta d'iniciativa social.

Davant també d'algunes iniciatives que ha pres algun departament, en aquest cas el de Ciutadania, conjuntament amb el Ministeri de Treball i Afers Socials, demanem que es reguli d'acord amb el nostre marc competencial el que són els serveis complementaris *als* centres d'educació infantil; no els serveis complementaris *dels* centres d'educació infantil, que sembla que, per les converses que hem tingut, interpreten vostès. Fixin-se en la preposició: serveis complementaris *als* centres. Per tant, les famílies tenen diversitats diferents, necessitats diferents i creiem que s'ha de regular des de Catalunya, i no és el senyor Caldera que ha de donar quatre euros perquè des de Benestar es faci un servei a corre-cuita que no manté la visió educativa de l'etapa.

Per altra part, hi ha un punt important per nosaltres, també, i és el primer punt de la moció, que és exercir i vetllar per la garantia de les nostres competències i reclamar al Govern central que els fons que vol dedicar a algunes mesures s'ajustin a les competències i per tant es transfereixin al fons general per al pressupost de la Generalitat.

Cal dir que en aquest punt hem rebut una esmena; una esmena dels grups que donen suport al Govern. Pel Grup Popular hem rebut altres esmenes, que, a algunes, hi donarem suport perquè incentiva i d'altres pensem que són reiteratives i que no hi donarem suport.

Però amb relació a l'esmena dels grups del Govern li haig de dir, senyor president, que hi hem afegit..., ens hem posat d'acord per afegir-hi un paràgraf, perquè el que ens proposem no té en compte que l'esmena en els pressupostos..., que s'haurà de fer en els pressupostos generals de l'Estat requereix un esforç de tots els grups d'aquesta cambra per defensar les competències. Ahir es van aprovar uns pressupostos de l'Estat, amb una partida de transferència a les comunitats de 8 milions, però que diu que és per aconseguir que totes les comu-

nitats autònomes tinguin el 2010 el 33 per cent d'oferta per als nens de zero a dos anys, i a Catalunya aquest percentatge ja el teníem el 2003, per allò de l'orientació política de Convergència i Unió, les polítiques socials, etcètera.

Per tant, si no territorialitzem i assignem per població aquesta previsió pressupostària, a Catalunya no hi vindrà ni un euro. Per tant, defensem que sigui per criteris de població que el Govern central valori l'aportació econòmica que vol fer i que la faci a través del fons general, evitant les interferències competencials i la presència del senyor Caldera a Catalunya inaugurant guarderies, recordant-li –recordant-li– que seria la gran contradicció perquè després de tants anys de debat si era assistencial o educatiu, ara resulta que vostès accepten en els pressupostos generals de l'Estat que sigui el senyor Caldera el que vulgui fer les llars d'infants, trepitjant les competències.

Per tant, acceptem perfectament la millora d'aquesta esmena, i ens alegra que hagi estat Convergència i Unió que a través d'aquest debat posi de manifest que les competències no es defensen adequadament en els pressupostos generals de l'Estat i que els comportaments dels grups a Madrid a vegades no coincideixen amb els de Catalunya.

Després, ens posicionarem a les seves esmenes.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable diputada. A aquesta moció hi han presentat esmenes tres grups parlamentaris.

En primer lloc, en nom del Grup parlamentari Mixt, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Antonio Robles.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Ilustrísimas diputadas, ilustrísimos diputados, estamos ante una moción que nos aborda un fenómeno clave de nuestro tiempo, que es la conciliación de la vida familiar y laboral.

En una sociedad con un alto y creciente porcentaje de padres y madres trabajadores, convierte el primer ciclo de educación infantil en una necesidad cada vez más imperiosa. Hipotecas, salarios «mileuristas», contratos basura e inestabilidad laboral son la causa de que muchas familias humildes carezcan de los medios para atender y educar como deberían a sus hijos. Por eso hoy es un drama que de los 231.619 niños censados en Cataluña en el 2006, solo tengan plaza de guardería un 33 por ciento, de los que solo un 18 por ciento son de titularidad pública.

En Cataluña existen 625 centros públicos que disponen de un total de 36.100 plazas. El Gobierno se comprometió a mejorar la oferta pública con la creación de 59.831 entre 2004 y 2008. Un año antes de acabar el plazo todavía quedan pendientes de creación 23.731. A pesar de los esfuerzos de ordenación, todavía existe un déficit notorio de plazas.

La oferta es claramente insuficiente. La demanda de plazas de guarderías supera ampliamente la oferta. Por

ejemplo, en Barcelona la demanda dobla la oferta, y aún es más deficiente la escasez en el área metropolitana de Barcelona, en Tarragona o en el Alt Penedès, por poner algún ejemplo.

Estos datos, confirmados por el Síndic de Greuges, ponen en evidencia que el futuro es desesperanzador, porque la natalidad va en aumento mientras la incorporación de la mujer al trabajo también. No contar con ello es de alguna forma evidenciar que no hay una firme voluntad de acabar con el déficit de plazas de guarderías, al menos a corto plazo.

Existen también desigualdades territoriales agudas. La falta de planificación educativa hace que no esté garantizado el principio de igualdad de oportunidades, ni para los niños ni para las familias. Hay una marcada desigualdad entre grupos sociales y territoriales.

Siguiendo con los incumplimientos, según las consultas seguidas por el Síndic de Greuges, casi el 18 por ciento de los ayuntamientos consultados admiten que en sus guarderías no tienen el número de profesionales que la normativa exige. No es de recibo que el Departamento de Educación nos hable de calidad de la enseñanza mientras no contrata suficientes profesionales y los que tiene contratados padezcan precariedad en las condiciones laborales, jornadas prolongadas y salarios «mileuristas».

Desde Ciudadans apostamos por garantizar la universalidad pública de la educación de cero a tres años, aunque tengamos en materia de educación competencias exclusivas, deberíamos aceptar el avance que en esta materia llega del Parlamento español. No se trata de competir en cuanto a quién tiene la competencia, sino de buscar el bien superior, que es la educación de niños, venga de donde venga.

Consideramos que es necesario cambiar la política de subvenciones por una política de derechos. Además, un 17 por ciento de las guarderías analizadas por el Síndic de Greuges no cumplen con los requisitos legales en relación con las ratios grupo/profesor: se dan desde ocho alumnos por profesor a ratios de hasta veinte alumnos/profesor, dependiendo de la cualificación del personal. Aquí estamos retrocediendo. Hasta el *síndic* afirma que las exigencias de la Generalitat en el decreto 2006, en el que se regula la cuestión, son inferiores a las fijadas en las normativas precedentes.

Exijamos, por tanto, una buena coordinación, multidisciplinaria, y una supervisión rigurosa y constante del Departamento de Educación.

Por todo ello, nuestro grupo parlamentario votará a favor de los puntos 3, 4 y 5 de la moción, y en contra de los puntos 1 y 2.

Nuestra enmienda propone que a todos los padres con hijos menores de tres años reciban una ayuda equivalente en metálico del coste medio de un niño en una guardería pública mientras las instituciones públicas no le garanticen plaza efectiva. Y mientras no se fija por el Gobierno, esta cantidad recomendamos que sean doscientos cincuenta euros de ayuda.

Definan un nuevo plan de creación de plazas públicas para el periodo 2008-2012, que dé continuidad al vigente y que tienda a cumplir los objetivos de escolaridad universal. No escatimemos esfuerzos en buscar soluciones para que las familias monoparentales, numerosas y con hijos nacidos con problemas de discapacidad tengan una igualdad efectiva de oportunidades.

A la atención educativa de los niños pertenecientes a las clases más desfavorecidas se debería acompañar una política que fomente la cualificación profesional de sus madres trabajadoras. Tengamos en cuenta la importancia primordial para la formación de los niños que esta primera etapa tiene en su vida. En ella se sientan las bases de la comunicación, en ella se establecen las pautas fundamentales de convivencia y socialización...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Robles Almeida

...en ella –acabo, señor presidente– empieza el desdramatamiento positivo del entorno inmediato. Permitamos que, en esa etapa tan fundamental de su vida, los padres sean los que elijan en qué lengua desean que se escolarice a sus hijos.

Gracias, señor presidente.

El president

El senyor Rafael López, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, també ha presentat esmenes, i les pot defensar.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Algú s'ha deixat un llapis. (Pausa.) Bé..., ja tornarà. Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, molt bon dia; estem parlant d'un tema fonamental, fonamental no només per l'aspecte educatiu, d'escolarització, sinó també fonamental per a les famílies, per a la compatibilització de la vida familiar i laboral, sobretot d'aquelles persones, doncs, que tenen fills entre zero i tres anys, que és la gran aposta d'alguns que en tenen i que en tindran més, que ampliarien la família; serà la gran aposta, per tant, per a aquesta conciliació de la vida familiar i laboral.

Després de la interpellació que va fer el Grup de Convergència i Unió, nosaltres ens vam quedar preocupats per unes dades que van donar; ens vam quedar preocupats. Vam investigar aquestes dades i ja vam tenir ocasió de contrarestar les dades amb les dades que ens va donar el senyor conseller a la valoració de l'inici de curs; una valoració que han fet una mica tard, però bé, els *tempos* parlamentaris són els que són i ens toca fer la valoració.

I a mi em va preocupar una cosa. Jo crec que és que aquest Govern té el complex de les primeres pedres. És a dir, pensar que quan posa una primera pedra ja està feta l'obra. Escolti'm, una primera pedra, doncs, s'inaugura tantes vegades com volem. I quan el senyor conseller ens deia que el ritme era bo... El ritme no era bo per la construcció, per l'acabament, per la finalització,

el que sempre diu la senyora Rigau, no?, i el que jo en dic «faves comptades», és a dir, per poder accedir a la plaça de forma efectiva, sinó que el ritme era bo perquè ja tenien molt convenis. Molts d'ells no sabien encara en quina situació estaven, però tenien molts convenis. I fins i tot el senyor conseller ens va reconèixer que potser el 31 de desembre del 2008 no teníem les trenta mil places, diu, «perquè, és clar, hem començat fa poc». «Hem començat fa poc» perquè el pacte va ser el 2004; un pacte que va establir i obrir moltes expectatives, que aquestes expectatives, tal com es podia deduir de les paraules del senyor conseller, doncs, són expectatives que es veuran frustrades perquè el 2008 no tindrem les trenta mil places d'escola bressol.

I escoltin, el pacte era que al 2008 hi serien, les trenta mil; una altra cosa és que reconeixem que no eren realistes, les previsions, però el que vam pactar, no només en aquest Parlament, sinó amb la societat civil, que va ser la impulsora de la iniciativa legislativa popular, era que les trenta mil places hi fossin.

I quina és la nostra perplexitat? Miri, si vostès agafen les dades del mateix Departament d'Educació, de la conselleria d'Educació, podran veure el ritme de creixement de places d'escola bressol públiques en aquests últims anys. I li ho puc dir per biennis, perquè ha estat així: 98-2000, la mitjana era d'unes dues mil l'any –dues mil l'any; 2000-2002 va pujar a tres mil; 2003-2004 va pujar a cinc mil, i en aquesta legislatura, 2004-2006, mancant les dades, per descomptat, del 2007, s'ha quedat en tres mil l'any. Si ara tenim les set mil que diu la senyora Rigau, vol dir que el 2007 haurem baixat un altre cop en la construcció d'escoles bressol. Per tant, a nosaltres ens preocupa i pensem que la interpellació i la moció que ha presentat el Grup de Convergència i Unió és molt adient.

Nosaltres hem presentat algunes esmenes compartint l'esperit –compartint l'esperit–; també sentint-nos participants, que aquest augment important en la darrera legislatura de govern de Convergència i Unió també era co-responsabilitat del Partit Popular, perquè hi governaven amb el recolzament parlamentari del Partit Popular..., aquestes cinc mil, aquesta construcció de cinc mil places d'escola bressol l'any, hem intentat millorar aquest text perquè creiem que es pot millorar.

Primer, perquè no hem de tenir por que en aquesta educació que tenim a casa nostra, que és d'interès públic, hi participi també la iniciativa social o privada, i no n'hem de tenir por. I hem de deixar ja d'un cop –hem de deixar d'un cop– de, a vegades, criminalitzar la iniciativa privada, sobretot amb aquell afany de lucre que li volem donar, com si algú es volgués fer ric posant escoles o posant escoles bressol. Aquesta imatge que des d'alguns aspectes de l'esquerra s'ha intentat donar. No; hi han de participar, i sobretot hi han de participar si volem arribar a uns nivells mínims d'escolarització a casa nostra. Per això el que demanem és que, amb base a la demanda no atesa, que és molta a casa nostra, i és molta a la ciutat de Barcelona, senyor conseller, d'on vostè..., o l'Administració d'on vostè prové, doncs, el que demanem és que també s'inclogui en el pacte aquestes escoles privades.

Després, uns nivells de cobertura mínims. Aquí retirarem –hem arribat a una transacció amb la senyora Rigau– uns nivells de cobertura mínims, públics; hi posarem d'«interès públic», perquè també podem arribar a aquesta concertació de les escoles privades.

La informació és importantíssima. El que no pot ser és que en un tema tan important hàgim d'esperar un mes perquè ens respongui la conselleria, en el millor dels casos dient que necessita una pròrroga; necessitem la informació puntual de com estan, de en quina situació estan, i hem demanat cada tres mesos la situació de les escoles bressol a casa nostra, perquè sigui pública i sigui transparent per a tothom.

Després un punt quart. També fent èmfasi en aquest punt de l'informe, és un informe més qualitatiu de quins són els punts febles i punts forts, més que re pel nou pla que vostè ha anunciat –sense haver acabat l'altre, ens anuncien un nou pla.

I després, un altre punt que nosaltres considerem important... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) I vostès saben que el Síndic de Greuges ha presentat un informe extraordinari d'escolarització... –i acabo, senyor president–, escolarització de zero a tres anys a Catalunya, amb una sèrie de recomanacions. I jo crec que és importantíssim que aquestes recomanacions del Síndic de Greuges s'hi incorporin per millorar el pla que ja tenim.

Per tant, són unes esmenes que intenten millorar en l'esperit la moció de Convergència i Unió, intenten ajudar, en la mesura que es pot, que l'escolarització de zero a tres anys, un dels grans reptes de casa nostra, sigui una realitat.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, senyor president.

El president

I el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi també ha presentat esmenes. Té la paraula la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere.

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Gràcies, president. Conseller, diputades i diputats, «l'esquerra patrimonialitza les polítiques socials»: aquesta és l'acusació que va planejar de manera explícita durant la interpellació de l'altre dia i ho fa avui de manera implícita justificant la moció que estem debatent. Una afirmació que si fos certa seria realment molt greu; tan greu com ho és avui encara la patrimonialització que la dreta nacionalista fa del catalanisme polític i, fins i tot, del mateix concepte de nació.

A mi m'agradaria combatre aquesta afirmació des de dues actituds molt clares, que són el rigor i l'honestat; honestat que em porta avui a reconèixer que no sempre hem prioritzat des de l'esquerra les polítiques de suport a la família, que segurament no les teníem integrades en el nostre discurs, però que això avui, des de fa bastants anys, ja no és així. I, com jo estic segura, senyora Rigau, que vostè pensa com jo, que la ideologia política no pot ser assumida com a fe teològica, segur que ens reconeixerà el dret a l'evolució de les idees, i, per tant,

no simplifiqui la nostra manifestada voluntat de prioritzar i d'incidir en aquest tema zero - tres dient que fem polítiques socials de pandereta.

Segurament per això que acabo d'explicar i per altres motius socioculturals, les polítiques de suport a les famílies, i entre elles la política educativa del tram zero - tres, han estat una de les grans oblidades en la nostra democràcia. Les dades més recents ens diuen que la despesa social destinada a famílies i a nens el 2004 a Espanya –i són molt semblants per a Catalunya– era del 3,5 per cent del total de prestacions i del 0,7 per cent del PIB, quan els mateixos conceptes per a la mitjana de la UE a vint-i-cinc –no a quinze, a vint-i-cinc– eren del 7,8 i del 2,1.

I vostès, que van tenir responsabilitats de govern a Catalunya, dic jo que deuen ser en part responsables d'aquest pobre balanç, perquè, si tornem a les dades, l'any 2003 hi havia a Catalunya una prestació directa per fill de cinquanta euros i un total de 23.833 places de llars d'infants creades en vint-i-tres anys. Si són aquestes la seva gran política i la seva orientació social, permetin-me que ho dubti.

A partir de la Llei 5/2002 i d'una manifesta voluntat del Govern de prioritzar aquest tema, vam crear, des que les esquerres governen, 3.852 places fins a l'aprovació de la llei el 2004; 8.415 des d'aleshores, a les quals s'han d'afegir 21.326 places compromeses, de les quals 4.000 ja tenen el conveni de creació assignat i són, per tant, d'obertura immediata. Això vol dir un total de 29.714 places, a les quals s'han de sumar les 3.852 que vam fer l'any en què la llei no estava en vigor, o sigui que estem parlant de 33.500 places en menys de dues legislatures.

I si l'única qüestió és si part d'aquests compromisos estaran o no executats el desembre del 2008, que és quan ho marca la llei, doncs, home, jo li demano que facin confiança als ajuntaments i al Govern de Catalunya i que, si de cas, en parlem quan estiguem més a prop de la data.

Pel que fa als punts més concrets de la seva moció, vull referir-me en primer lloc a l'esmena de substitució que hem presentat els grups que donem suport al Govern als seus punts 1.a i 1.b i que avui hem afegit en una transacció, una esmena que ve a reforçar el que considero que és obvi, i és que el Govern de Catalunya defensa defensarà les seves competències tal com estan contemplades a la llei orgànica vigent, que és el nostre Estatut d'autonomia, i també les inversions que li pertocquen. No podria ser ni és d'una altra manera.

Pel que fa als altres punts, el 2, 3, 4 i 5, que van des de contemplar, com vostè ha explicat molt bé, la regulació dels serveis complementaris a propostes concretes d'augment dels cent euros d'ajut per infant, m'agradaria manifestar que la nostra posició és de rebuig. Un rebuig que no es fonamenta en un rebuig a discutir, debatre i possiblement arribar a acords importants sobre tots i cadascun dels temes que la seva moció planteja, sinó que justament es fonamenta en el fet que no creiem que la importància dels debats que obre que es puguin tractar en una moció al Govern, sinó que mereixen un debat en profunditat, un debat que podem tenir en un marc més

adequat, que és la tramitació de la llei catalana d'educació; una llei on la voluntat de diàleg i consens no tan sols ha estat manifestada explícitament pel conseller, com em consta que vostè sap personalment, sinó que es converteix, pel tema que ocupa, en una necessitat.

Gràcies, president, senyores i senyors diputats.

El president

Seguidament es poden posicionar els grups parlamentaris, i l'il·lustre senyor Josep Maria Freixanet ho farà en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Permetin-me, en primer lloc, més que posicionar-me, també informar de l'esmena que hem presentat els grups que donem suport al Govern i de la transaccional a la qual hem arribat i la qual, doncs, li lliuraré a vostè perquè després es pugui votar.

Bàsicament, la nostra esmena està d'acord ja amb una resolució que havíem fet aquí al Parlament de Catalunya, que parlava d'altres aspectes també competencials, com era l'habitatge, per exemple, no? I en aquest sentit el que es demana és que el Govern continuï amb fermesa defensant les competències de la Generalitat, com no podria ser d'altra manera, i en especial pel que fa al tema dels zero - tres anys, no?

La transaccional a què hem arribat és d'afegir-hi «d'acord amb criteris objectius de població afectada, sense cap altra obligació finalista que no sigui el foment de la creació de places», i és amb relació també..., dintre, doncs, de la memòria dels pressupostos generals de l'Estat, que s'hi fa referència. I aleshores, en aquest sentit, la transferència que ens pugui venir cap aquí que vagi directament al Govern de Catalunya, que pugui fer-se aquest fons i que aquest fons, a través de la conselleria, es pugui destinar a les necessitats, doncs, que tingui el país i que, evidentment, en aquest àmbit encara són moltes. I, si són moltes encara les necessitats que tenim, deu ser per alguna cosa; deu ser, potser, perquè en altres moments no s'havia fet prou una política educativa pública amb relació a l'educació de zero a tres anys.

En aquest sentit, doncs, nosaltres votarem el punt número 1 amb aquesta esmena i aquesta transacció, i per tant, doncs, aquí ho votarem a favor. Però permetin-me fer esment del punt número 5... Com ja s'ha informat abans, al 2, 3, 4 i 5 no hi donarem suport; en alguns àmbits podríem estar d'acord amb alguns conceptes que s'hi diuen allà, però en altres, doncs, ja hem dit clarament que el Govern està treballant per una ampliació de tot el que és el nombre de places de llars d'infants, no? I en aquest sentit jo voldria fer referència al punt número 5.

És a dir, al punt número 5 vostès, senyora Rigau, ens diu: «augmentar els imports als ajuts a les famílies amb fills i filles menors de tres anys, fins a cobrir cent euros mensuals per infant de les seves despeses, en aquells casos en què no hagin pogut accedir a una plaça de guar-

deria finançada amb fons públic». La primera qüestió que li voldria dir..., potser és de matís, no? A vegades, probablement les paraules traeixen les intencions, no?, però l'expressió, que segurament s'ha utilitzat durant molts anys, de «guarderia» hauríem de..., eh? A l'escola, a la llar d'infants no es guarda res, sinó que es treballa amb persones, s'eduquen persones, i per tant en aquest sentit m'agradaria que anéssim normalitzant el nom de «llar d'infants», no?

Quant al fet que vostè diu «cent euros mensuals», si s'ho mira atentament, el que està fent el Govern a partir de la iniciativa legislativa popular que vam aprovar l'any 2004..., en aquests moments els ajuntaments de Catalunya reben 625 euros anuals, és a dir, 52,08 euros mensuals per a la prestació per infants de zero a tres anys, i a més a més, per al manteniment de l'escola bressol, el percentatge escola bressol / alumne és de 1.800 euros, la qual cosa són 150 euros mensuals, la qual cosa fa una suma de 202 euros mensuals. Per tant, el Govern ja està fent un esforç molt important, que mai serà suficient, però està fent un esforç molt important, i queda molt per sobre de les seves demandes, que eren només de 100 euros mensuals.

Per tant, en tot cas, qui està treballant, eh?, qui està treballant serenament, amb tranquil·litat, però amb un esforç titànic per fer de l'educació de zero a tres anys una prioritat, que ja ho és, del Govern és l'actual Govern, continuant les polítiques anteriors. Per tant, fixi-s'hi: 202 euros d'inversió directa cap a les llars d'infants que reben les famílies, i per tant en aquest sentit poden gaudir i en aquest sentit poden tenir llars d'infants al seu abast, que és el que necessita el país.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

La senyora Dolors Camats, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa...

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Senyora Rigau, breument, primer per fer esment que en el punt 1, punt *a* i punt *b*, com li deien ara els meus companys, hem arribat a una transacció. De totes maneres, ens sembla que de nou el primer punt expressa un fil argumental recurrent en totes les seves interpellacions i mocions, un fil que veiem al darrere de tota la seva actitud a l'hora d'interpel·lar el conseller d'Educació, i és aquesta desconfiança que sembla que li genera el Govern d'entesa des del seu inici (*veus de fons*), aquest pecat de naixement que alguna vegada ens ha explicat, i és..., exacte, aquest pegat original d'origen que té aquest Govern a l'hora de defensar les seves pròpies competències, a l'hora de defensar la seva pròpia gestió, els mateixos interessos de la ciutadania catalana. Suposo que avui tampoc la convencerem, malgrat els arguments, malgrat la transacció i malgrat l'intent i aconseguir un acord, però, en tot cas, ens sembla que de nou tota la primera part d'aquesta moció denota, de nou, aquest fil argumental.

Vostè ens parla del mèrit del seu grup parlamentari a l'hora de defensar de nou les competències de la Gene-

ralitat. Nosaltres li insistim que, home, no és un mèrit exclusiu seu, que el Govern ja ho fa, que és obvi que aquest Govern el que està fent és no només defensar les seves competències i executar-les amb normalitat, sinó també, alhora, desplegar el nou Estatut, i que a més a més el que li hem ofert és aquesta transacció en què, entre altres coses, es recorda que ja en el debat de política general, en les resolucions que vàrem aprovar, hi fèiem referència, hi fèiem insistència, i que queda clar en aquelles resolucions, però també en la transacció d'avui, que els fons poden venir de l'Estat però que la competència és de la Generalitat i que és aquesta qui l'executa i qui l'executarà.

I, amb relació a l'esmena del senyor Robles o, en tot cas, els comentaris del senyor Robles, sí que és important qui exerceix la competència, i no és igual vinguin d'on vinguin els fons; a Catalunya sabem molt clar que no és el mateix comptar amb uns fons de l'Estat que no comptar-hi, i de fet en paguem les conseqüències en molts àmbits, i, en tot cas, l'exercici de la competència sí que té a veure amb el resultat final i amb el servei final que reben els ciutadans i ciutadanes.

Per tant, en aquest sentit sí que creiem que és positiu –malgrat que estem convençuts i convençudes que no la convencerem de deixar aquesta actitud– que hàgim arribat a una transacció.

Per la resta de punts, li ho han anat argumentant des d'altres grups, i ens hi volem sumar. Deixi'm fer una referència només a uns dels punts a què vostè feia referència, quan deia que alguns havíem arribat a veure la bondat dels xecs que vostè defensa en el punt cinquè de la moció, si no vaig errada, i que a alguns ens provocava urticària. No és una qüestió d'urticària, senyora Rigau, és una qüestió de model. Vostès defensen els xecs, aquelles ajudes universals a tothom, siguin quines siguin la família i les circumstàncies de la família, allò que tant els preocupa, no?, siguin quines sigui les circumstàncies de la família que ho ha de rebre; és igual que sigui una mare que treballa que sigui una mare que està sola; són iguals les seves circumstàncies socioeconòmiques..., tothom ha de rebre aquesta ajuda de què vostès parlen de manera general.

A nosaltres no ens agrada parlar d'aquest tipus d'ajuts. Ens agrada parlar del que creiem que té molta més justícia, que és precisament universalitzar els drets. Igual que durant anys aquesta esquerra que vostè demonitza va reclamar la universalització del dret a l'educació o la universalització del dret a l'assistència sanitària, o ara aconsegueix la universalització dels drets socials o de l'assistència a les persones dependents, reclamem, i aquest és el nostre fil argumental, universalitzar els drets d'atenció a la petita infància, universalitzar l'educació de zero a tres anys, i aquesta via no és la dels xecs, senyora Rigau, és la del dret.

I és per això que –i permeti'm, doncs, que apunti el mèrit cap al meu grup parlamentari, en aquest cas, a Madrid– vàrem introduir una esmena a la llei, precisament, de l'anomenat «xec bebè», perquè hi hagués aquesta partida amb la idea d'universalitzar el dret a l'educació de zero a tres anys i de garantir aquest dret

per a totes les famílies i per a tots els nens i nenes que s'hi vulguin acollir.

Gràcies.

El president

Senyora Rigau, podem posicionar-nos sobre les esmenes?

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. En relació amb les esmenes del Partit Popular, a la primera hi votarem afirmativament, perquè entenem que el pla de xoc que vostès presenten és complementari amb el nostre punt 5, en el sentit de fer créixer l'oferta, sempre que aquest pla de xoc s'adreci a centres d'iniciativa social, d'acord amb els principis rectors del pacte nacional, que també és un dels punts de la nostra moció.

Entenem, a més, que podem votar-hi que sí perquè fa créixer l'oferta i no contradiu en res la iniciativa legislativa popular, que diu, explícitament, que s'han de crear un mínim de trenta mil places públiques, però que no vol dir que no se'n puguin crear o afavorir el creixement d'altres d'iniciativa social.

Pel que fa al segon punt, hi estem d'acord, a fixar aquesta taxa d'escolarització; després de la rectificació que ha fet, perquè el mapa de llars d'infants ja fixa la taxa d'escolarització pública. El que hem de posar és que fixi la taxa d'interès públic. I és amb aquesta modificació que la hi podem acceptar.

El tercer punt també tindrà el nostre suport perquè entenem que aquest informe ens ha de portar informació cabdal per fer aquest segon pla que el conseller Maragall ja ha anunciat. Si hem vist que aquest primer va tan lent i té unes limitacions de creixement i d'aplicació, val la pena que tinguem ben informades les causes per no repetir en un segon pla la mateixa problemàtica.

I el quart punt és, de fet, un subpunt del tercer, però l'acceptem com a quart perquè és un informe qualitatiu.

En relació amb el cinquè li hem de dir que no, perquè l'informe del síndic només proposa créixer en places de titularitat pública, i entenem que contradiu l'esperit del que hem dit fins ara.

En relació amb l'esmena dels grups de suport al Govern, ja ho hem dit. Hem de dir a la portaveu del PSC que celebrem perfectament, i l'honora, que es reconegui que l'esquerra, o el PSC, o els socialistes, havien obviat les polítiques de família. Benvinguts; per tant, ens alegrem que ho hagin incorporat a la seva agenda.

Però el que no podem acceptar és que estigui feta des de la desconfiança la nostra esmena; és des d'una constatació. Ahir el Partit Socialistes va votar un article en els pressupostos generals de l'Estat que no garantia a Catalunya ni un euro perquè el llinar de cobertura escolar de zero a tres que proposa, a Catalunya, des del 2003, ja el tenim. És a través de la nostra esmena que aconseguirem que arribi a Catalunya.

Per tant, és en aquest sentit que acceptem la transacció feta, lògicament, com a tal, en aquest primer punt i donem el suport en els punts que he dit de l'esmena del Grup Popular.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyors diputats i diputades.

El president

Per tant, si ho he entès bé tot plegat, seria: votació del punt 1 –demanaria el parer de tots els grups parlamentaris, que estiguin d'acord en la votació–, votació del punt 1; després votaríem el punt 2, i finalment votaríem la resta de la moció amb la incorporació de les esmenes que hi han hagut. Podem fer-ho així?

(Pausa llarga. El Sr. Robles Almeida demana per parlar.)

Senyor Robles...

El Sr. Robles Almeida

Sí, señor presidente; querríamos que los puntos 3, 4 y 5 fueran distintos de la *esmena* presentada por el Gobierno.

El president

Perdó, no l'he entès.

El Sr. Robles Almeida

Por separado.

El president

Els punts 3, 4 i 5?

El Sr. Robles Almeida

Sí; el bloque que ha dicho, 3, 4, 5 y el siguiente, que es del Gobierno, que van juntos, que estén separados el 3, 4 y 5.

El president

Però és que, primer, que el Govern no ha presentat cap esmena, són els grups parlamentaris; segon, que els grups parlamentaris que han presentat esmena entenc que és a l'apartat 1.a i 1.b; per tant, és el grup primer.

Votarem el punt primer; després el punt segon; després la resta de la moció. Això és el que havíem quedat.

(El Sr. Freixanet i Mayans demana per parlar.)

Senyor Freixanet...

El Sr. Freixanet i Mayans

Senyor president, només per aclarir, el punt 1 sencer, amb l'esmena i la transaccional, i aquí queda la votació del punt 1, no?

El president

Així és. *(El Sr. López i Rueda demana per parlar.)* Senyor López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Nosaltres demanaríem votació separada del punt 1.a, o 1, com hagi quedat. Nosaltres entenem que la competència d'educació infantil és compartida...

El president

Perdó, perdó, és que no l'he sentit, perdoni.

El Sr. López i Rueda

Nosaltres demanaríem votació separada del punt 1.a. D'acord?

El president

D'acord. *(Pausa.)* Sí, és que, de fet, amb la transacció, el punt 1.a i el punt 1.b han quedat fusionats...

El Sr. López i Rueda

Per tant, demanaríem votació separada de l'1...

El president

Votació separada d'aquella que és el punt 1, en el fons.

El Sr. López i Rueda

El punt 1.

El president

Ha quedat clar, no? *(Pausa.)* Ho torno a repetir: punt 1, punt 2, resta de la moció.

Salutació a diverses autoritats de la República Dominicana

Abans de votar, però, permetin-me que saludem el senyor Alejandro Santos Rodríguez i el senyor Luis René Canaán, autoritats de la República Dominicana, que ens acompanyen avui, amb la senyora cònsol. Els dono la benvinguda al Parlament de Catalunya.

(Aplaudiments.)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la creació de places de llars d'infants (tram. 302-00057/08) (continuació)

I seguidament procedirem a la votació de la moció en els termes que hem expressat.

Votem, en primer lloc, el punt número 1, que ha estat objecte de transacció.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 115 vots a favor, 14 vots en contra i 2 abstencions.

Votarem, seguidament, el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 59 vots a favor, 70 vots en contra i 2 abstencions.

I votem, seguidament, la resta de la moció amb les esmenes incorporades.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 60 vots a favor, 69 vots en contra i 2 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'agricultura (tram. 302-00058/08)

El setzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre l'agricultura, que, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, defensarà l'il·lustre senyor Xavier Pallarès.

El Sr. Pallarès i Povill

Bé, bon dia. Senyores i senyors diputats, senyor president, bé, la moció que avui presenta el Grup de Convergència i Unió per al seu debat es compon de set punts que, des del nostre punt de vista, des del nostre entendre, donen resposta a les necessitats del sector.

Al primer punt, ens tornem a fixar en el contracte global d'explotació, i concretament a donar compliment a les explotacions que es van acollir al pla pilot. No demanem en esta moció que s'incrementi cap dotació econòmica, no demanem que el Govern de la Generalitat posi cap diner més del compte; lo que sí que demanem és que es doni compliment a les 320 explotacions que al seu moment..., esta gent van signar un document contractual amb la Generalitat i que fins ara no se'ls ha pagat.

Per tant, entenem que hi ha un incompliment per part del Govern, entenem que hi ha un incompliment per part del Departament d'Agricultura i entenem que una opció bona, com era el contracte global d'explotació, si no es dona compliment a este contracte global i sobretot als plans pilots, evidentment estem fent un mal favor a aquestes 320 explotacions. Hi insistisc, no és posar més diners, és donar compliment a allò que es va signar, i es va signar perquè la gent fes un pla, i a este pla finalment ha passat que no s'hi ha donat compliment per part del Govern de la Generalitat.

En lo punt número 2, els ajuts directes a les explotacions agropecuàries afectades per la pedregada del dia 17 de setembre. Escolten, nosaltres ja vam presentar tota una sèrie de propostes per a donar-hi compliment en esta desgràcia que va passar a les comarques de Lleida. El conseller ens ve aquí i ens diu: «Escolta, és que quan se va produir esta pedregada el dia 17 de setembre, home, la collita ja estava pràcticament acabada.» Sort ne vam tindre! Perquè, evidentment, vostès no haurien fet absolutament res. I, per tant, nosaltres amb esta moció el que volem és que estes indústries agropecuàries que han sofert mals o han tingut pèrdues en les seues explotacions, que se'ls pugui compensar d'alguna ma-

nera, com per exemple amb préstecs subvencionats o ajudes directes.

El punt número 3 és únicament donar compliment a allò a què vostès se van comprometre i tot el Parlament ens vam comprometre, que és dur a terme la convocatòria urgent de la taula sectorial agrària de la vinya i del vi. I fem tard. Fem tard perquè l'època de recollida del raïm ja s'ha acabat, i, per tant, això s'hauria hagut de fer abans de començar la verema. I fem tard, però més val tard que mai. I per tant insistim que este punt també és molt important per a nosaltres, sobretot per a la gent del Penedès, perquè entenem que és una taula sectorial que fixa els preus del raïm, i és molt important de poder-la celebrar.

Que va també lligat amb lo punt número 4, quant al fet que se tracta d'analitzar els expedients incoats en les inspeccions de treball relatius a la recollida del raïm, pel que dèiem del bon veïnatge. També hi hem fet tard. Però, escoltin, l'any que ve ens tornarem a trobar amb lo mateix problema, i el que voldríem del Govern de la Generalitat és que assegues la mateixa consellera de Treball i que mirem de trobar tots plegats una solució per a aquesta gent, que tenen problemes, i sobretot problemes quant a les èpoques fortes de treball al camp, com és l'època de la verema.

El punt número 5 és implementar els ajuts directes als pagesos de la fruita seca, que han vist reduïda la seva producció a causa de la sequera. Escolti'm, estem parlant de molt poqueta cosa, estem parlant de pràcticament una comarca, de la qual sóc perfectament coneixedor, com és la Terra Alta, i de poblacions com la Fatarella, que han perdut lo 50 per cent de la producció de la seua recollida de l'ametlla.

Això és una gota d'aigua dins del mar. No podem parlar de diners, estem parlant d'un govern de la Generalitat que ha triplicat los ingressos i que ha triplicat, sobretot, la part econòmica; que al Departament d'Agricultura, i nosaltres al seu moment ja ho vam denunciar, no s'ha vist d'aquesta manera. Per tant, m'agradarà sentir, sobretot, la veu d'algú..., podent denegar estos ajuts a gent de la comarca de la Terra Alta, que una vegada més se veuen perjudicats sobretot per les inclemències del temps.

Revisar l'informe presentat pel Departament d'Agricultura quant als costos de la producció del sector carni; un informe que vostès van presentar i en el moment que el presenten ja queda caducat; un informe al qual en la interpellació que vam fer al Govern vam presentar un contrainforme, que és l'informe que realment demana el sector. Un sector que ja ha anunciat vagues, un sector que no aguanta més, un sector que és fràgil, un sector que és dels sectors més importants que tenim econòmicament parlant al nostre país i que des del Govern de la Generalitat no se li dona la cobertura necessària.

Donar compliment al Decret 162/2004, lo trasllat de la conselleria. Escoltin, no han fet lo que diu lo decret; vostès no han complert amb el que diu el decret. El conseller Llena, per molt que ens vingui a explicar aquí, ha de convèncer, primer que res, els seus; el conseller Llena, primer que res, ha de convèncer la gent del tripartit. La gent de Lleida i la gent que defensem

les postures adoptades al seu moment pel Govern de la Generalitat en veiem un incompliment total i absolut. I el que demanem és que este decret se complisca; se complisca simplement perquè van agafar uns compromisos, perquè se'n va fer un ús electoral, perquè hi va haver un conseller que inclús dubtava que si el dia 1 de novembre variava la composició del Govern de la Generalitat, que ningú s'atrevis a canviar esta composició i, sobretot, esta decisió, que apropiava i aprobe l'Administració de la Generalitat als ciutadans. I, per tant, vostès no han complert lo decret que vostès mateixos van aprovar.

Per tant, l'única cosa que els demanem és que donin compliment a aquest decret, perquè entenem que serà bo per a la gent de Lleida i serà bon per a la gent del nostre país.

Res més, senyores i senyors diputats. Espero i desitjo poder acceptar algunes de les incorporacions que s'han fet amb les esmenes.

Moltes gràcies.

El president

El senyor Bertomeu, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, pot defensar les esmenes del seu grup.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, honorable president. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular fixem també el nostre posicionament referent a aquesta moció subsegüent a la interpellació, presentada pel Grup de Convergència, d'agricultura.

Lo Partit Popular votarem a favor d'aquesta proposta, de la moció, i, al mateix temps, esperem que per part del grup proponent, de Convergència, ens accepti l'esmena d'addició que hem presentat al punt sisè.

Aquesta moció comporta una diversitat de propostes bastant extensa i totes i cada una d'elles, per descomptat, necessàries per al bon funcionament del sector agrícola i ramader.

Si entrem en detalls i concretament al primer punt, on s'insta el Govern a donar compliment als compromisos assumits per les 320 explotacions acollides al Pla pilot de contracte global d'explotació, i que els mateixos ja tenen un pla d'explotació acceptat, és una mesura que ja no hauríem ni de parlar-ne a aquestes alçades, perquè, ho repetim, aquesta mesura ha sigut lo cavall de batalla del Govern, del tripartit, a l'actual i a l'anterior legislatura. Per tant, no s'entén com se pot arribar en estes altures d'aquesta manera i bloquejar el desenvolupament, amb los corresponents perjudicis que, com tots sabem, comporta als agricultors no donar sortida a aquest tema.

Referent a la proposta del punt segon, d'implementar els ajuts a totes les explotacions afectades per la pedregada, a pesar de la resposta de l'honorable conseller, de no donar-li la més mínima importància i tancar el debat amb lo que semblava un refrany, que deia que tot lo que és assecurable no és subvencionable..., tots ho

sabem, que això és així. Però també tots sabem que si l'Administració dona el recolzament als pagesos amb la confecció dels corresponents informes lo sector pot sortir molt beneficiat i, per tant, aquests ajuts també són necessaris.

No menys important és la proposta del tercer punt. Tots los grups vam donar al passat Ple el recolzament a la moció presentada pel nostre grup referent a la reforma de la vinya que proposa la Comunitat Europea. I, per tant, s'ha de tindre contacte constant i permanent amb lo sector i atendre totes les seves demandes i inquietuds. I estem d'acord amb el conseller que l'Administració no ha de posar el preu del raïm, però sí que ha de convocar la Taula Sectorial Agrària de la Vinya i el Vi i parlar, com bé deia, de la denominació d'origen, dels temes tècnics i del funcionament, i procurar que s'arribin a acords dintre del sector.

Lo quart punt és un tema que, inclús donat el cas que no depèn directament del Departament d'Agricultura, i ara en feia esment lo presentador de la moció, sí que té sentit la seva proposta a través d'aquesta moció. I instar el Govern a adoptar mesures flexibilitzadores que atenuen la crisi del sector és totalment oportú i necessari. Los viticultors de les comarques afectades són los primers interessats a contractar gent que estigui totalment legalitzada. Però no són lògiques les constants inspeccions que tenen del Departament de Treball. I, com tots sabem, afecten petites explotacions familiars que, al moment que aquestes donen un cop de mà a l'explotació, se veuen directament perjudicades.

Referent a la sequera que ha sofert lo sector dels fruits secs, que, tal com va indicar el senyor Pallarès, en municipis de la comarca de la Terra Alta, com la Fatarella, han arribat fins al 50 per cent, crec que la resposta de l'honorable conseller que fem dramatisme no és el més correcte de cara a la defensa dels interessos del sector. Per tant, crec que en aquest punt podríem aplicar el mateix que he argumentat anteriorment al punt segon.

Al punt sisè, que proposa la revisió de l'informe presentat pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural amb relació als costos de producció del sector carni, així com la repercussió directa als ramaders, en aquest punt és on el Grup Parlamentari Popular hem presentat l'esmena d'addició que proposa incloure ajuts directes per la repercussió de l'increment del preu del pinso. Sembla que, atesos los esdeveniments dels últims mesos referents a la pujada de preus, inclús los últims informes queden desfasats al moment de la seva anàlisi, tal com se desprèn de l'informe que estima que el percentatge de costos del pinso sobre el total dels costos d'explotació està al 43,8 per cent, i el sector, per altra banda, situa lo 65 per cent, fet que el mateix conseller va reconèixer que poder aquest era un dels problemes més greus que tenia el sector en aquest moment i que hauríem de buscar mesures urgents per resoldre la situació. Per tant, ateses les seues manifestacions, creiem que, amb aquesta moció i la incorporació de la nostra esmena, és el moment oportú per donar solucions al sector, amb la dotació d'ajuts directes per la repercussió de l'increment del preu del pinso.

I, per últim, recolzem la proposta donant compliment al Decret 162/2004, de 3 de febrer, pel que fa referència a la implantació de la seu del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural a la ciutat de Lleida. Sé que s'ha arribat, em sembla, a una transaccional amb lo grup tripartit, però, no obstant, tal com queda redactada el Partit Popular també li donarem recolzament.

Per tant, ho repeteixo, lo Grup Popular donarem recolzament a tots i cada un de tots los punts que s'han presentat.

Gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula el senyor Joaquim Paladella, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, també per presentar les seves esmenes.

El Sr. Paladella i Curto

Moltes gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats, pujo en este faristol per fixar la posició i explicar també l'esmena que hem presentat los tres grups que donen suport al Govern sobre la moció que va presentar lo Grup de Convergència i Unió el passat dia 4.

L'altre dia, el dia 4, al Ple, a la interpellació, el senyor Pallarès ens deia que estàvem de la interpellació número 2. I és per lògica que avui jo he de dir que estem davant de la moció número 2 perquè, en definitiva, té les mateixes formes, lo mateix tarannà i les mateixes finalitats i inclou també este *revolutum*, parlant de vi, parlant de cereals, parlant de gra, parlant de la seu a Lleida, parlant una mica de tot, quan lo desitjable fóra, potser, parlar amb més tranquil·litat de cada cosa, a poc a poc, no?

La finalitat i objectius són els mateixos, és desgastar i, com moltes vegades diem per la Terra Alta, és fer bullir l'olla, no buscar solucions. I això és lamentable i penso que marca una mica lo que és també la interpellació, però sobretot la moció, per la seua lleugeresa i incoherència, amb esta fita que sempre ens diu també –i l'altre dia ens ho va dir a la comissió– el senyor Pallarès, de buscar rèdit polític. I és llàstima, això, perquè, com diuen vostès també, estem davant d'un sector fràgil i em penso que tots hauríem d'actuar en conseqüència i no fer este tipus de mocions.

Moció que argumentaré de la següent manera. Per exemple, en lo punt 4, quan parla de les inspeccions de la collita del raïm, que vostè mateix diu que no és conseqüència ni producte de este departament, diu textualment: «S'haurien de ficar mesures flexibilitzadores que aturin la crisi del sector.» Per l'amor de Déu! Quin titular! L'altre dia criticava el conseller per un titular i jo li dic: és que vostè ha ficat un titular al *Diari Oficial de la Generalitat*. Vostè es pensa que si no hi han inspeccions de treball acabarem amb la crisi del sector del vi? És que, vejam, això és el que es parla al cafè per fer parlar..., o a les tertúlies, però no és seriós, tot això. Això no és seriós. Són ganes de crear polèmica per crear polèmica, i lo que està molt clar és que a ningú, a cap sector, li agrada que vingui una inspecció de treball, ni

al de la pagesia, ni al de la construcció. A cap li agrada que hi hagin inspeccions.

Lo que està molt clar és que..., lo que em preocupa a mi és que en este tipus de moció lo que hi surt perdent és lo pagès. Perquè, en definitiva, la que hem de convèncer és la que ara ens està sentint, potser, o la que ho ha d'interpretar, que és la gent que no coneix lo sector, que no coneix la terra, que no coneix lo camp. No sé què pot acabar pensant. Pot acabar pensant que tot val i que la gent agarre tothom, de totes maneres, i que contracte sense cap tipus d'ètica. I això no és bo, perquè a més a més la gent esta que sent això és a qui hem de convèncer que hi ha pagesos professionals, que volen fer les coses bé, eh?, que ens han de pagar per això un valor afegit i, en definitiva, és perquè donem qualitat.

En acabat, jo penso que, com he dit abans, este tipus de mocions en res beneficien i lo que en surt perdent, més que ningú, a part de fer bullir l'olla, és lo pagès.

Després, passant ja al primer punt, en lo que diu de lo contracte global d'explotació, en los incompliments, lo dia 30 de setembre era la data límit per justificar les inversions. Ara s'està procedint a comprovar i a inspeccionar, i a certificar, com sempre ha passat, això –com sempre ha passat. En acabat, tingui paciència, estigui tranquil, que lo Departament d'Agricultura complirà los seus compromisos. No li càpiga cap dubte, tranquil·litzi el sector i, a part de fer bullir l'olla, digui'ls: «Tranquils, que cobrarem.» I tots hi sortirem guanyant.

Senyor Pallarès, sap que ni ha 1.126 explotacions de fruita, un 70 per cent de superfície, que està assegurada? Sap vostè que el cost que suporta el Departament d'Agricultura, que dóna ajut, és un 50 per cent d'estes assegurances? En què quedem? Hem de fomentar les assegurances o hem de donar ajuts, en acabat, quan hi ha problemes de qualsevol pedregada? Hem de donar ajuts a tots, eh?, als que han assegurat i als que no?, o només als que no han assegurat? Com ho hem de fer, això? Sap vostè que 9 milions d'euros ha ficat lo Govern de la Generalitat per a les assegurances? Si aquí quedem d'acord que hem d'assegurar, en acabat lo que pot ser és que fem trampa i que demanem més ajuts quan hi ha afectacions que són assegurables.

A l'altra legislatura, els que vam estar aquí l'altra legislatura vam veure que des del grup de l'oposició normalment lo que feien era demanar plans de xoc. Ara vostè ha canviat lo nom de pla de xoc i fa implantar ara ajuts. Però a tots, a tots los sectors, per qualsevol cosa. I tot això no és creïble –és que no resulta creïble. L'altre dia lo conseller li deia i li repetia aquí i li va repetir a la comissió que té les mans obertes, que en podem parlar. Podem parlar de tot, podem parlar del tema de la sequera de la Terra Alta. Lo que no és normal és que vinguem aquí i demanem per a quatre sectors diferents ajuts per a tots. Perquè és que, vejam, és com allò que no és massa creïble ni és massa possible poder fer ajuts a tothom.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Paladella i Curto

El president m'avisava. Dir també que nosaltres entenem, des del nostre grup polític, que se dona compliment al Decret 162/2004. Que lo que està molt clar és que nosaltres donem suport, des del nostre grup..., i també des del Govern penso que ho fan, de cada vegada donar més importància a la seu d'Agricultura de Lleida.

Per tant, votarem..., i presentem la transacció, que em penso que m'ha dit abans lo senyor Pallarès que està aprovada.

Votarem també lo punt tercer perquè la taula sectorial ja està...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Paladella i Curto

...convocada.

I bé, no res més. Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyors diputats.

El president

L'il·lustre senyor Jordi Ausàs, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, pot posicionar-se.

El Sr. Ausàs i Coll

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, hem analitzat, com no podia ser d'altra manera, detingudament la moció subsegüent a la interpellació del Ple anterior que el Grup de Convergència i Unió va presentar a través del diputat senyor Xavier Pallarès; una moció que, com s'ha dit aquí, planteja diverses qüestions, la majoria de les quals no van ser detallades en la interpellació del Ple anterior, però sí que van ser apuntades i van ser anunciades.

Jo, en primer lloc, vull agrair el to del plantejament que el diputat Pallarès ha fet avui en la defensa de la moció i crec que en sortiran uns resultats positius, de la presentació d'aquesta moció i dels acords a què hem arribat els diferents grups, aquí, a la cambra.

En primer lloc, voldria dir que donarem suport al punt tercer, que planteja la convocatòria d'aquesta taula sectorial, la Taula Sectorial de la Vinya i el Vi. Ara és important, és necessari, és urgent per tractar els temes que afecten de manera directa aquest sector, però en especial la proposta legislativa que apuntava, de la Comissió Europea, amb relació a l'OCM de la vinya i el vi, entre altres consideracions i temes que es poguessin plantejar relatius a aquest sector.

No podem donar suport als punts 1, 2, 4, 5 i 6 de la moció. Es tracta de diverses qüestions. En molts casos són temes i actuacions que ja es duen a terme. Per tant, no tindria sentit impulsar el Govern a fer allò que el Govern considera, i nosaltres, des dels grups parlamentaris —d'Esquerra— que donem suport al Govern, considerem que es fa.

És el cas, per exemple, de la petició de donar compliment als compromisos assumits d'aquestes 320 explotacions que es van acollir al Pla pilot del contracte global d'explotació. Possiblement es podria anar més de pressa —possiblement. Però en aquest moment és ben cert que es duen a terme les corresponents comprovacions i, un cop fetes aquestes comprovacions, certificar, doncs, les actuacions que efectivament s'han executat. Per tant, aquest és el pas previ per a dur a terme el corresponent pagament de les actuacions que realment s'han executat, s'han realitzat.

Pel que fa a la implementació d'ajuts directes a totes les explotacions agroalimentàries que es van veure afectades per la pedregada de les comarques de Lleida, el diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula ho ha explicat. Efectivament hi ha un acord, un consens generalitzat entre el sector per tal de fomentar i d'impulsar les assegurances agràries, no?

Aquest raonament també és escaient pel que fa al punt cinquè de la moció, relatiu als ajuts directes als pagesos de la fruita seca, que van veure minvada, rebaixada de manera molt important la seva producció a causa de la sequera. Creiem que cal continuar impulsant una política ambiciosa i decidida de foment de les assegurances agràries que compensin els pagesos de qualsevol eventual mala collita que pugui derivar-se de les inclemències climatològiques. I creiem que aquestes dues qüestions fan al cas, no?

Pel que fa al punt quart, dir que efectivament correspon al Departament de Treball analitzar aquests expedients incoats; que, de fet, el Departament de Treball ja va dur a terme les inspeccions inicials, i, per tant, és en l'àmbit del Departament de Treball que el Govern donarà continuïtat a aquest procediment.

I amb relació als costos de producció del sector agrari i la repercussió directa d'aquests en els ramaders, doncs, tal com s'apunta en l'apartat 6 de la moció, dir que el Departament d'Agricultura ja du a terme a través del Gabinet Tècnic l'informe corresponent, rigorós. I, per tant, no hi hauríem d'afegir res més.

Pel que fa al punt setè de la moció, agraeixo molt sincerament al diputat Xavier Pallarès i al seu grup parlamentari l'acceptació de l'esmena que hem presentat.

Crec, sincerament, que aquesta esmena va més enllà de la proposta inicial del Grup de Convergència i Unió. El Grup de Convergència i Unió plantejava que es donés compliment al Decret 162/2004, de 3 de febrer, segons el qual es fixa la seu del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a la ciutat de Lleida. Anem més enllà i el que plantejem ara és fer extensiva aquesta implantació a la ciutat de Lleida dels diferents òrgans de direcció política del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

Per tant, crec que és una bona determinació, una bona decisió; els mitjans de comunicació n'han parlat a bastament al llarg d'aquests dies. No tan sols el Departament d'Agricultura s'implanta per decret a la ciutat de Lleida, sinó que aquí fem un pas més enllà perquè progressivament s'hi vagin incorporant també, en aquesta seu del Departament d'Agricultura a la ciutat de Lleida,

els principals òrgans de direcció política del mateix departament.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor Ausàs. Té la paraula seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Francesc Pané.

El Sr. Pané Sans

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, la moció, Déu n'hi do com n'és de llarga, Déu n'hi do com n'és d'intensa, senyor Pallarès. Lamentablement, no podem donar suport a uns quants dels punts que han presentat en aquesta moció, no pas perquè no entenguem la seva voluntat, que ateny a la millora del sector amb tota seguretat, sinó per qüestions que, podríem dir-ne, són de tècnica i de desenvolupament governamentals.

En matèria de contracte global d'explotació, és cert que el 30 de setembre finia el termini perquè els agricultors que s'hi havien acollit portessin la justificació de les inversions a la seu del DARP. El 30 de setembre va finir, i van començar a arribar aquestes justificacions. En aquests moments el DARP està acabant les seves comprovacions i, una vegada les hagi acabades, farà efectiu el pagament d'allò que és el compromís amb el contracte global d'explotació. Amb tota seguretat serà així, i si no, en podem parlar a finals d'any.

Pel que fa als punts 2 i 5, que són la voluntat seva d'ajuts directes per qüestions de pedregada o per qüestions de menor producció dels ametllers, vostè sap que hi ha un consens amb el sector, que ha costat molt de treballar i d'aconseguir, però hi ha un consens amb el sector de l'agricultura i de la ramaderia que havíem d'avançar en les assegurances; s'asseguraven poques produccions. En aquests moments s'estan assegurant moltíssimes produccions, afortunadament.

El consens va ser causat no només per la consciència que valia la pena d'assegurar, també pel capteniment de les companyies d'assegurances –Agroseguros, sobretot– sinó pel foment que fa el Govern de les primes d'assegurances, que són en general molt quantioses: 9 milions d'euros l'any passat, posem per cas, i, en el cas de l'ametller, encara superiors.

Em permetrà, senyor Pallarès, senyores i senyors diputats, que presumeixi un pèl en aquesta qüestió. L'exdiputada Mercè Rivadulla del nostre grup al Congrés dels Diputats, ara fa dues legislatures, va treballar «denodadament» perquè aconseguíssim que tota contingència fos assecurable. En aquest moment, tota contingència, pràcticament tota contingència és efectivament assecurable.

Pel que fa als expedients de la collita del raïm, en efecte, jo crec que això ho han de plantejar a la conselleria de Treball. Però, en tot cas, entenguin que en les terres de producció de vinya que tenen aquesta problemàtica crec que seria bo que plantegéssim una taula de con-

certació entre els productors, les administracions i, en el seu cas, els mateixos sindicats. Crec que això fóra el millor que podríem fer per a resoldre un problema.

Pel que fa a la revisió de l'informe del DAAAR amb els costos carnis, amb els costos de la carn, sàpiguen, i jo crec que els consta, que abans de la publicació d'aquest informe es va revisar en diverses ocasions, perquè les circumstàncies obligaven, els canvis dels preus dels mercats obligaven que es revisés en diverses ocasions. Que, a més a més, es va escoltar el sector per a trobar el model de càlcul, i el model de càlcul va ser no només consensuat, sinó el correcte. Que, en la mesura que la comissió de seguiment de preus agrícoles vagi reunint-se i vagi analitzant l'esdevenir d'aquest sector de la carn, hi haurà noves informacions periòdiques per part del departament al sector.

I, òbviament, és molt complex aconseguir que un informe reculli tot allò que ha de recollir, perquè no són, les explotacions, homogènies, perquè hi ha variabilitat en els mercats, etcètera.

Donem suport a la taula sectorial, a la reunió de la Taula Sectorial de la Vinya i del Vi, que està prevista per a finals d'octubre, i, per tant, desitgem que efectivament es faci.

Pel que fa a l'últim punt, el punt 7, els donem molt i molt les gràcies que hagin acceptat la nostra transacció. És veritat que és fonamental la descentralització dels òrgans de poder, en aquest país i a tot arreu. Que no és per a nosaltres la implantació de la conselleria d'Agricultura, per al nostre grup, per al nostre territori, una qüestió simbòlica, que també; és sobretot el reconeixement a una història del desenvolupament econòmic i el reconeixement a un consens que hem aconseguit, social i institucional, que, efectivament, les Terres de Lleida poden excel·lir, han d'excel·lir, i que tenen el futur en aquesta excel·lència en matèria agroalimentària.

Això és el que hem fet les diverses generacions i el que ara hem de consagrar, entre altres coses, aconseguint que hi hagi els poders de decisió política justament a la ciutat de Lleida. No és un símbol, és una confirmació...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Pané Sans

...és un instrument de construcció de la nostra economia i del nostre futur.

Els donem, doncs, molt les gràcies per aquesta transacció, i tenim la convicció que, efectivament, la seu del Departament d'Agricultura serà a Lleida i serà pel bé de l'agricultura en general, de l'agroindústria en general, però molt especialment de les Terres de Lleida.

Moltíssimes gràcies.

El president

El senyor Robles, en nom del Grup Mixt, pot posicionar-se.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Ilustrísimos diputadas y diputados, el Grupo de Ciudadanos está de acuerdo en buena parte de los puntos que se presentan aquí por parte de todos los grupos.

Respecto al punto 1, estamos de acuerdo con que se cumplan los compromisos asumidos, según lo establecido en el plan piloto del contrato global de explotación. De todas maneras, han pasado ya dos años desde la convocatoria; se acogieron a él más de trescientas veinte explotaciones, y apostaron los agricultores fuertes, haciendo grandes inversiones, y todavía siguen esperando. Si el *conseller* no hace todo lo posible para que los plazos se cumplan, el daño que se les hace a los agricultores consideramos que es desproporcionado. En ese sentido instamos al Gobierno a que agilice los plazos.

En cuanto al segundo punto, creemos oportuno tratarlo unido al quinto, ya que ambos tratan de ayudas directas al agricultor motivadas por los daños sufridos a causa de las inclemencias del tiempo. Y en este sentido, respondiéndole al representante del Grupo del PSC, le diré que las subvenciones seguirán siendo necesarias en un país donde la agricultura tiene que competir en desigualdad, siempre, con productos que vienen del exterior y que siempre serán más baratos por la mano de obra.

Señor Llena, estimado *conseller*, la frase que usted empleó en el pasado Pleno del día 4 de octubre no nos parece acertada. Dijo: «Tot el que és assegurable no és subvencionable.» La pronunció usted a propósito de la granizada del 17 de septiembre padecida por las comarcas del Segrià, Les Garrigues, El Pla d'Urgell y La Noguera y que dejó afectadas un total de 889 hectáreas de cultivo. Ello, unido a la sequía que han padecido este verano todas las cuencas catalanas a excepción de La Muga, es un desastre para los agricultores afectados. Por citar un ejemplo, ¿tiene usted en cuenta que la producción de almendra afectada se ha visto mermada a la mitad en Tierra Alta?

Las subvenciones a la agricultura forman parte de la política general europea, encaminada a asentar la población sobre un territorio, por una parte, y a fomentar la producción agrícola de calidad por otra. Dicho de otro modo, Europa podría obtener cualquier producto agrícola mucho más barato importándolo de otros países con salarios mucho más bajos.

Ahora bien, eso tendría como consecuencia directa e inmediata que los productos agrarios catalanes en particular y españoles en general dejaran de ser rentables económicamente. Sin ayuda y/o subvención, los productos de nuestros campos no son competitivos. Si no vende, no produce; sin rentabilidad que garantice una suficiente calidad de vida, el agricultor dejará de trabajar el campo para emigrar a la ciudad. Total, un desastre.

Por otra parte, cuando sobreviene la desgracia climatológica y se ceba en nuestras cosechas hasta afectarlas en más de un cincuenta por ciento, dejar al payés solo con los seguros es mucho, mucho..., cuanto menos frívolo. No nos olvidemos que los programas de ayudas públicos ante situaciones de accidentes climatológicos constituyen también..., a la estabilidad de la renta del sector.

Apoyaremos esta moción, porque no olviden que el mayor de todos los riesgos es dejar que nuestros campos dejen de ser la despensa diaria de nuestras mesas. Una comunidad sin campo está a expensas de acabar sus días como esas grandes ciudades en mitad del desastre de una guerra: sin nada.

En cuanto al punto cuarto, referente a los expedientes de la Inspección de Trabajo relativos a la cogida de uva, nuestro grupo parlamentario se abstendrá. Razono: analizar los expedientes incoados por la Inspección de Trabajo, estimamos que no es competencia de esta cámara; ahora bien, analizar, estudiar y proponer e integrar los usos y costumbres, las tradiciones, etcétera, que forman parte fundamental de la vendimia, de tal forma que se haga compatible la tradición con la legislación, contaría ampliamente con nuestro apoyo.

En cuanto al tema de la sede de la *conselleria* de Lérida, no deja de ser paradójico que a ustedes se les llene la boca cuando piden que se transfieran competencias desde el Estado o, lo que es lo mismo, se descentralicen competencias, y sin embargo obren al contrario cuando se trata de descentralizar a otras provincias el poder que detenta Barcelona.

Resumiendo, el punto 4 de la Moción lo votaremos en contra. El resto lo votaremos a favor, incluidas las dos..., más la del Grupo Popular y la que presentan los grupos que constituyen el Gobierno.

Gracias, señor presidente.

El president

Moltes gràcies. Senyor Pallarès, pot posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Pallarès i Povill

Sí, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, per posicionar-nos sobre les diferents aportacions que s'han fet a aquesta moció.

Acceptem la millora que s'ha fet al punt número 6, en tant que entenem que, en definitiva, millora molt més el que al seu moment, des del grup que vam presentar la moció, inicialment vam redactar. Per tant, acceptem la millora, hi insistixo, que es fa per part del Partit Popular.

El president

O sigui, és l'esmena número 1 del Grup Popular.

El Sr. Pallarès i Povill

L'esmena número 6 –l'esmena número 6.

El president

L'esmena número 1, que fa referència al punt 6.

El Sr. Pallarès i Povill

Correcte.

El president

Aquesta, acceptada, eh?

El Sr. Pallarès i Povill

Aquesta, acceptada.

Després, quan vostès parlen també al punt número 7, que el senyor Pané i els d'Esquerra Republicana hi han molta referència..., insistir que des del nostre punt de vista acceptem també aquesta incorporació a l'esmena, tot i que els seguirà donant... A nosaltres ens hauria agradat més que fos que es donés finalment el compliment en aquest aspecte, perquè confiar que el donin, al final, pot ser el mateix que..., que donin el mateix que s'ha donat fins ara. I, per tant, això voldria dir que..., és el mateix que dir que no s'ha fet absolutament res, o molt poca cosa.

Però, com des del nostre punt de vista entenem que el que demanàvem amb aquest punt número 6 era molt clar, únicament el compliment del Decret 162/2004, en el qual se diu el trasllat explícit de la conselleria, però també entenem des del punt de vista que vostès ens presenten aquesta..., a l'apartat 7, que avancem menys del que nosaltres inicialment volíem, però entenem que a vegades val més avançar poquet a poquet i, finalment, assolir l'objectiu que tots perseguim, que és que la conselleria, finalment, estigui a Lleida, perquè entenem, des del nostre punt de vista, que això és millor.

Agrair molt el to i, sobretot, també, perquè sé que este punt per part d'Esquerra Republicana i per part d'Iniciativa, per part del senyor Pané, ha estat molt elaborat. Nosaltres, des del nostre punt de vista, hi insistixo, preferim avançar poquet a poquet i que, finalment, l'objectiu final sigui que la conselleria, en el temps més breu possible i amb totes les seues dependències, estigui ubicada a la ciutat de Lleida, perquè entenem que és una bona cosa.

I, per a finalitzar, senyors del Partit dels Socialistes, senyor representant del Partit dels Socialistes, home, aquí venim a parlar... De què vol que vinguem a parlar? De Moda? Venim a parlar de la passarella? Escolti'm, aquí venim a parlar d'agricultura, aquí venim a parlar del gra, aquí venim a parlar del porcí, aquí venim a parlar dels ajuts, aquí venim a parlar de les pedregades, aquí venim a parlar del contracte global d'explotació, aquí venim a parlar dels pagesos i les pageses. Aquí, de moda, jo almenys no hi vinc a parlar. Si un dia vol que parlem de moda, ne parlarem tal com diu vostè als bars dels nostres pobles, però evidentment aquí venim a discutir..., a la gent i, sobretot, a defensar els pagesos i les pageses.

Per tant, senyor president, acceptaríem el punt número 7 i demanaríem la votació separada, sobretot del punt han dit que s'aprovarà, el punt número 3, el punt número 7 i el punt número 4, que Ciutadans demana que es vote de banda. Per tant, esta és la nostra posició.

Moltes gràcies.

El president

Per tant, senyor Pallarès, si no li sap greu, repassem... *(Pausa.)* Senyor Pallarès, repassem les votacions separades, si us plau.

Cridem a votació, igualment.

El Sr. Pallarès i Povill

Fariem una primera votació del punt 1, del punt 2, del punt 5 i del punt 6.

El president

U, 2, 5 i 6...

El Sr. Pallarès i Povill

I després fariem una votació del punt 4..., i llavors faríem una votació del punt 3 i del punt 7...

El president

Gràcies. *(El Sr. Pané Sans demana per parlar.)* Senyor Pané...

El Sr. Pané Sans

Sí, senyor president, per contradiccions, però molt breument... *(Pausa.)* Moltíssimes gràcies.

Senyor Pallarès, gràcies pel seu to, gràcies per l'acceptació també. Clar, tingui en compte que l'esmena diu que aniran i es radicarán els òrgans de direcció a Lleida, a la conselleria; a la seu de la conselleria de Lleida radicarán els òrgans de direcció. I això és el fonamental, que els òrgans de direcció, que les decisions es prenguin, de la conselleria, des de la ciutat de Lleida. Aquesta és la voluntat i això és el que és escrit.

Gràcies.

(Pausa. El Sr. Paladella i Curto demana per parlar.)

El president

Senyor Paladella..., també per contradiccions, imagino? *(Pausa.)* Trenta segons exactament.

El Sr. Paladella i Curto

Vejam, jo em penso que no he parlat de moda, eh?, i el senyor Pallarès ha parlat de moda. Vejam, jo lo que li he demanat és que quan poguéssim parlar d'agricultura en parléssim, amb més tranquil·litat, sector per sector, i no fem un *revolutum* com lo que hem fet avui, que parlam poc i amb poca atenció.

A més a més, senyor president, li demano votació separada del punt tercer i, suposo, en acabat, de l'esmena que han acceptat, que substituiria el punt setè del senyor Pallarès, el de Convergència i Unió. *(Veus de fons.)*

Senyor president, quedam així? *(Pausa.)* Li demano votació separada del punt tercer i del punt setè, substituint la...

El president

Ja m'havia quedat clar, senyor Pallarès, no pateixi..., senyor Paladella.

(Pausa llarga.)

Doncs, a veure si ho he entès.

Votarem primer els punts números 1, 2, 5 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 63 vots a favor i 69 vots en contra.

Votarem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 61 vots a favor i 71 vots en contra.

Votarem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 131 vots a favor; la unanimitat dels presents.

Finalment votarem el punt 7.

Comença la votació.

S'ha aprovat per 132 vots a favor; la unanimitat dels presents també.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'orientació del sistema sanitari català (tram. 302-00059/08)

Passem al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre l'orientació del sistema sanitari català. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Francesc Sancho.

(Pausa.)

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, em permetran, en aquesta sessió matinal que s'està desenvolupant amb un govern absent, en un transsumpte del que està passant al país –en tot el dematí, en totes les mocions, no hem tingut la presència o a penes hem tingut la presència d'algun membre del Govern, a penes la presència d'algun membre del Govern–, em permetran que jo els demani que no em vegin avui com un diputat de l'oposició. Els demanaria que em veiessin com a metge, com a metge indignat, com a metge empenyat. Jo els vull parlar avui –i relacionat amb els punts de la nostra moció– dels recursos humans, del que són els metges i de per què els metges, avui, a Catalunya, estem empenyats.

No els han escrit mai una carta a vostès? Mai els han fet una carta? Mai els han fet una carta crítica? Perquè es fa una carta crítica a *La Vanguardia* es cessa fulminantment el coordinador del Raval, amb un prestigi acumulat al llarg del temps molt important? Aquest és el seu concepte de defensa de la professió? La consellera –absent– ahir ens parlava del respecte als metges; ens parlava de la defensa dels professionals i de les infermeres. Home, potser que no els defensis tant aquí, de paraula, i potser que respectis més els seus llocs de treball!

Estic indignat, francament indignat. Els demano que revisin el seu concepte de recursos humans i el seu concepte de com s'han de tractar els metges i els coordinadors. Els ho demano a tots vostès. Els ho demano als diputats que estan asseguts aquí, si es definixen com a

republicans –i ben segur que ho són!–, però que saben lo que és ser republicà. Els ho demano als que es definixen com a socialistes i que defensen els treballadors, i que ben segur saben lo que significa. Els ho demano als d'Iniciativa, que tenen una llarga trajectòria de defensa de la crítica. Reposin el senyor Jaume Morató al seu lloc de treball. El reposin, però immediatament. Facin front a la indignació dels metges i dels ciutadans, i no siguin un govern absent, i no siguin uns diputats que s'amaguen darrere d'un govern absent. Això és el que els demano.

Continuarem. En el pla de recursos humans, evidentment els demanem que revisin el seu concepte i que facin un pla de recursos humans. No en tornaré a parlar, vull dir..., ja és innecessari, després del que els acabo de dir.

Però hi ha una altra qüestió que em sembla que és important, que està a la nostra moció, que parla també del ciutadà indignat, que els fa una pregunta i els apella directament també a la seva consciència: han duplicat –han duplicat–, vostès, al llarg d'aquest temps, el presupost de Salut. Ho noten els ciutadans? Realment ho noten els ciutadans? Els ciutadans tenen millores? Ahir parlàvem d'un cas on les ambulàncies medicalitzades van sense metge. I ens diuen que això se soluciona revaloritzant el concepte del treball d'infermeria. No és cert. El treball d'infermeria ha de ser el treball d'infermeria; el treball del metge ha de ser el treball del metge. Voler substituir una cosa per una altra degrada la qualitat del sistema, la qualitat del servei i acaba degradant el mateix professional.

Volen que els expliqui quina és l'experiència d'un ciutadà indignat? A mi em va vindre, després de l'altre dia, un ciutadà i em va portar això. I em va dir que ho podia dir i que no hi havia..., que podia revelar fins i tot el seu nom; no ho faré. Es tracta d'un senyor que, des del seu CAP, li diuen que, de manera preferent, perquè té un tumor al pit, li han de fer una ecografia. Sap què ha acabat fent? Sap on se n'ha anat? Se n'ha anat a la privada –se n'ha anat a la privada! Aquí tenen l'ecografia; aquí tenen la petició preferent: mesos d'espera –mesos d'espera–, molts mesos d'espera.

No ho entenen que estiguem indignats? No ho entenen, que no pot ser que el Govern estigui absent davant d'això? No ho entenen que no pot ser que vostès ens votin en contra d'una proposta de resolució que els demana que analitzin on fiquen els seus diners, que són els nostres, i com repercutix això en el ciutadà? No ho entenen que no pot ser això?, que ja n'hi ha prou? Encara no han entès que ja n'hi ha prou? Que ja n'hi ha prou d'estar absent dels problemes de la ciutadania, que la culpa sempre sigui dels altres, d'altres governs o dels mateixos ciutadans o dels professionals? No ho entenen que és hora que vostès assumisquen les seves responsabilitats?

Només els demano això: que les assumisquen. Però que les assumisquen, ja no el Govern, els diputats que estan asseguts aquí; que es definisquen clarament a favor del metge, del senyor Morató, que l'han tret de coordinador del Raval; que es definisquen clarament a favor d'aquest ciutadà que no té més remei que anar a la privada per-

què vostès no donen cobertura a allò tan elemental en un cas preferent.

Els demano que ens votin a favor, per consciència cívica i per a dir prou a una situació d'absència total del Govern i de responsabilitat del Govern. Entenguin que connectar amb la gent avui és això. No és que no hi hagin problemes. Los problemes existiran; ja els ho accepto. Un govern en què nosaltres hi fóssem tindriem probablement els mateixos problemes; el que passa és que els encaríem d'una altra manera, no estaríem absents, donaríem la cara, estaríem al costat del ciutadà.

Aquest és el problema que tenen d'afrontar. No els dic que no hi ha d'haver problemes, els dic que hi han altres maneres d'afrontar-los. I els demano que ho demostrin votant a favor de la nostra moció.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Sancho. Ha presentat esmenes el Grup Mixt, en nom del qual té la paraula el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados, ilustres diputadas, la indignación es generalizada en los grupos parlamentarios. Evidentemente, la política de personal que ha llevado a cabo la *conselleria* podemos decir que no ha sido afortunada. No ha sido afortunada, y hemos tenido plasmación de ello en los últimos días con una equivocada, equivocadísima política, por ejemplo, en materia de horarios, que ha sido la que ha dado motivo a la irritación de muchos directores de centros de atención primaria, de muchos profesionales sanitarios que han visto que sin información, con el principio básico de «hay que hacerlo porque me sale a mí», han tenido complicación para explicar a sus profesionales el nuevo modelo de atención horaria, la nueva jornada.

Está claro que la fórmula no ha sido afortunada, y buena prueba de ello es que se ha hecho marcha atrás. Pero sí que ha tenido corolarios esa fórmula. El cese del señor Morató, al que se ha hecho referencia por parte del señor Sancho, es una buena prueba de ello y, evidentemente, plasma una forma de actuación que debe erradicarse. No es cuestión de autoridad, de autoritarismo, sino de convencimiento. La *conselleria* no ha convencido y, además, no ha informado, que eso es de lo que se han quejado fundamentalmente los directores y los médicos, de la falta de información. Eso afecta a la credibilidad del sistema. Y afecta a la credibilidad del sistema para los usuarios. Y hoy mismo, los usuarios también están enfadados, efectivamente. Las listas de espera, a las que ha hecho referencia el señor Sancho, son una buena prueba de ello.

La moción –y ya entro a debatir su contenido– está hecha con un buen fin, pero digamos que no acierta en su totalidad. Y pasaré a explicar cuál es la posición del Grupo de Ciutadans al respecto.

En primer lugar, en cuanto al plan de recursos humanos –y es el objeto de la enmienda que se ha planteado–, entendemos que hasta ahora ha habido una gestión equi-

vocada de los recursos humanos en materia sanitaria. No hay nada más que ver actualmente las plantillas de los hospitales y de los centros de atención primaria para comprobar que la gestión es equivocada debido a una falta de planificación y, además, de un mal modelo –de un mal modelo. Falta de planificación que lleva a que hoy exista en Cataluña un importante déficit de profesionales sanitarios. La causa es, efectivamente, una escasa oferta de plazas universitarias en materia de medicina y de enfermería. Pero la solución que se da, la propuesta que se propone no es la adecuada, entre otras cosas porque es ilegal. No se puede limitar el marco universitario a los alumnos catalanes y no catalanes –se viene a decir eso–, en cuanto que ello es contrario a la Ley de universidades y a la dinámica del espacio europeo de enseñanza.

Por eso entendemos que es conveniente la supresión de este apartado de estudiantes catalanes y tal. Y en todo caso habrá que tener en cuenta que a lo mejor la falta de médicos también obedece, y de otros profesionales, a una política de encapsulamiento que se ha efectuado en Cataluña en materia sanitaria. Sé que soy recurrente, y ustedes nos acusarán, pero desde luego la política lingüística en esta materia sí que tiene que ver. De hecho, no es de extrañar que aquí en Cataluña haya un mayor déficit de médicos y al mismo tiempo que los MIR, que en una época se quedaban cuando terminaban el proceso aquí en Cataluña..., ahora no es así. Además de eso, también, lógicamente, tiene que ver una equivocada política retributiva. Por eso hemos presentado la enmienda para la supresión de este apartado.

Pero me gustaría entrar en un apartado, el primer apartado, que tampoco obtendrá nuestro voto favorable, el que hace referencia a la negociación de la deuda de la Seguridad Social del Hospital Clínico.

No obtendrá un voto favorable, en primer lugar, porque no podemos empezar a hacer políticas particulares en función de los hospitales. Hemos de recordar que desde el año 95 existe una moratoria de pago de la deuda de la Seguridad Social para las instituciones sanitarias. Es en ese marco general en el que se debe abordar la deuda de la Seguridad Social, no específicamente ni para el Hospital Clínico, ni para el Valle de Hebrón, ni para otros hospitales que pudieran tener deuda con la Seguridad Social.

Lo que sí que me gustaría traer ahora a colación es el ejemplo que ha dado la Administración pública en materia de seguridad social. No deja de ser triste que la Administración pública se haya caracterizado por impagar las cotizaciones de seguridad social. ¿Qué ejemplo estamos dando a las empresas, a los empresarios, que no van a tener derecho a las condonaciones ni a las moratorias, y que están constantemente coaccionados por el pago de la deuda de seguridad social?

En definitiva, dado que es un carácter particular, un planteamiento particular el que se hace, no obtendrá nuestro voto favorable este punto primero.

En cuanto a los otros puntos...

El vicepresident primer

Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

...anunciamos el voto favorable.

Muchas gracias, señor presidente.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Domingo. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la diputada senyora Núria Segú.

La Sra. Segú Ferré

Gràcies, senyor president. Mirin, senyors i senyores diputats, jo avui no els parlaré com a metge –de fet, no ho sóc. Jo els parlaré com el que sóc, una representant dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, una persona que per principi utilitza la xarxa pública de salut, també la d'educació, i que estic aquí per contribuir que aquesta xarxa millori.

I no parlaré tampoc d'un tema que s'ha esmentat que no té res a veure amb la moció –és veritat, es pot aprofitar aquí aquesta oportunitat per parlar de determinats cessaments–, com tampoc parlaré de les ambulàncies –el senyor Sancho sap que en pocs dies tindrem l'oportunitat de parlar-ne en aquesta casa amb la consellera. Jo parlaré del contingut de la moció, d'allò que fa el Govern, d'allò que no s'havia fet i també del nou escenari que tenim en els àmbits de salut damunt la taula.

És cert, jo crec que l'escenari aquest canviant i la manca de planificació estratègica han comportat una sèrie de disfuncions, han comportat un increment substancial no previst o no planificat –millor dit, no planificat– del nombre de targetes sanitàries, han comportat un increment de la pressió assistencial, i, alhora, també el sistema retributiu que hi havia fins aquest moment, que ha anat millorant-se i que indubtablement necessita millorar encara, ha comportat una sèrie de disfuncions i de problemes.

Però jo crec que aquí hem de reconèixer i hem de dir que cadascú té les seves pròpies responsabilitats. I lamento que, de vegades, en lloc de fer aquesta reflexió sobre les responsabilitats que tenim tots i totes sobre aquesta situació que té el sistema de salut a Catalunya, es faci una fugida endavant i s'acabi tot dient que tot va malament. I això, senyores i senyors diputats, no és veritat.

Permetin que comenci amb una felicitació. Per primera vegada hi ha un acord sobre el traspàs de l'Hospital Clínic, per primera vegada; un tema recurrent que portem damunt la taula des de fa molts anys. Per tant, jo crec que hem de reconèixer els avenços que fem. I més enllà que aquest tema es pogués desencallar abans, quan érem o no érem decisius, el cert és que s'ha desencallat ara i tenim aquest acord.

I, per tant, entraré a parlar sobre el primer punt de la moció de què ens ocupem. El deute històric de la Seguretat Social està quantificat, el sabem. Per tant, no cal quantificar-lo; surt a les memòries anuals de l'Hospital

Clínic, cada any: 135,9 milions d'euros. Alhora, saben vostès, com ha esmentat també el senyor Domingo, que existeix una moratòria de deu anys. I entenem nosaltres que el procés de negociació d'aquest deute de l'hospital s'ha de fer conjuntament amb tots els altres hospitals de la XHUP. Això pel que fa referència al primer punt.

Pel que fa referència al segon punt, sobre el pla d'inversions. El que es demana ja existeix, senyor Sancho. Vostè coneix perfectament, perquè n'hem parlat diferents vegades en les comissions i en les compareixences de la consellera, el pla que hi ha damunt la taula, el Pla d'inversions d'equipaments de salut per al període 2004-2012.

Avui, 388 actuacions, amb una inversió de 3.121,5 milions d'euros. Jo el que lamento és que es parli de dèficit d'inversió, de vegades; és cert, hi ha un dèficit d'inversió, però jo penso que això ve a fruit del sistema de salut que teníem, que es basava en la competitivitat i no en la cooperació. Aquest és un canvi que hem de fer en el sistema de salut, quan parlem dels diferents proveïdors i dels diferents centres. I, a més a més, vostès..., el que lamento, és que en aquell moment, es feia competir amb diferències els hospitals de l'ICS respecte als altres hospitals de la xarxa pública, de la XHUP, perquè hi havia una voluntat deliberada de descapitalitzar els hospitals de l'ICS. Per tant, l'esforç primordial que fa aquest Govern és resoldre els dèficits inversors en els grans hospitals de l'ICS, per tal que, si més no, tinguem tots els centres, els grans hospitals, amb igualtat de condicions, cosa que no teníem; cosa que no teníem perquè hi havia qui feia jugar els mateixos hospitals del Govern en condicions desiguals.

Per altra banda, respecte al tercer punt de la moció. L'impacte que l'increment pressupostari ha tingut en la qualitat de l'assistència. Aquí és cert que hi ha hagut un increment pressupostari, ho reconeix..., els agraeixo que ho reconeixin, agraeixo que ho reconeixin. I vostès saben també els resultats de les enquestes de qualitat.

Jo voldria especial esment de la creació de la Central de Resultats. La Central de Resultats, creada a través de l'ordre 496/2003, del 14 de novembre..., es crea aquesta Central de Resultats de la Xarxa Sanitària d'Utilització Pública de Catalunya, com a instrument d'anàlisi dels resultats assolits a través de la despesa realitzada a través dels diversos proveïdors sanitaris. Allò que vostès ens demanen, també, en aquest tercer punt, existeix; existeix l'instrument que ha de vetllar i que ha de fer aquest seguiment. Per tant, aquest instrument de vigilància que ha de generar un informe anual sobre l'estat de la situació i el desenvolupament de les diferents actuacions està ja damunt la taula.

I per acabar ja, vist que em queda poc temps, amb relació al quart punt...

El president

Gens.

La Sra. Segú Ferré

...el Pla de recursos humans...

El president

Gens de temps, li queda, senyora Segú.

La Sra. Segú Ferré

...jo crec que els esforços que s'han fet en aquest àmbit són per tots coneguts; faré especial incís només en la creació de l'Observatori de les Professions Sanitàries i del Consell de la Professió Mèdica, que ha fet recomanacions, i també que han estat assumides algunes d'elles pel Govern, en aquest sentit, de cara a la millora de la necessitat de metges que tenim en aquest moment, i també recomanacions, com sap vostè, que estan a punt de tancar-se...

El president

Senyora Segú...

La Sra. Segú Ferré

...sobre el sistema retributiu.

I per acabar ja...

El president

No, senyora Segú, no; per acabar no...

La Sra. Segú Ferré

...per acabar, anunciar, si em permet, senyor president, el nostre posicionament de rebuig als quatre punts d'aquesta moció, perquè entenem que el que demana s'està fent: existeix ja un pla d'inversions, existeix ja aquest informe pel que fa referència a l'avaluació de l'impacte pressupostari en la qualitat del servei i existeix també ja el tema dels professionals.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

El Sr. Bertran Arrué

Bé. Gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats..., senyor Sancho, vostè ens ha parlat d'una sèrie de punts que jo no els he sabut veure a la moció, eh? És a dir, suposo que ha aprofitat vostè per incloure altres consideracions de l'actualitat de la política sanitària que no estaven a la moció.

En tot cas, sí que li vull respondre que respecte al cas del senyor Jaume Morató, nosaltres demanem al Departament de Salut que revisi a fons la situació creada i que faci el possible perquè es resolgui de forma justa i equitativa el cas d'aquest professional de vàlua reconeguda, com tots els seus companys de centre d'atenció primària, de professió han demanat. Per tant, en aquest sentit s'ha de revisar què ha passat en aquesta situació.

Respecte al que parla vostè de l'Hospital Clínic i del que és el deute, el deute de la xarxa sanitària d'utilització pública amb la Seguretat Social. Nosaltres estem a favor que hi hagi la condonació d'aquest deute. Arros-

seguem des de fa molts anys unes moratòries persistents que no permeten donar una solució definitiva a una situació que complica, per exemple, doncs, la capacitat d'endeutament d'aquests mateixos centres, perquè els és difícil que quedin, evidentment, nets pel que fa als deutes a la Seguretat Social. I, per tant, aquí en tenim el compromís, tenim el compromís del departament que està treballant a fons per la condonació d'aquest deute, i tenim, també, una moratòria de deu anys, des de l'any 2005, en què es va aprovar, és a dir, per tant, encara queden uns anys a partir dels quals s'ha de poder solucionar definitivament aquesta situació.

Vostè ens parla també dels déficits d'inversions i del déficit d'aquest pla d'inversions. I probablement té raó. El que passa, que vostè tampoc no aborda les causes que per nosaltres són les estructurals per les quals no es pot ampliar tot aquest pla d'inversions, i és el déficit fiscal. Val la pena recordar –jo sovint ho faig des d'aquesta tribuna– que a Catalunya es destinen 1.185 euros per habitant, mentre a Extremadura se'n destinen 1.350, i mentre la mitjana de la Unió Europea, que paga un nivell similar d'impostos que els catalans, és de 1.700 euros per habitant. I no és perquè no hi hagi una prioritització de la despesa social per part d'aquest Govern –és a dir, el Departament de Salut pràcticament s'emporta un 33 per cent del total dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya–, el que passa és que tenim un pastís que hauria de ser molt més gran i que és molt més petit per culpa d'un espoli fiscal que s'emporta Madrid cada any i que no torna.

I val la pena recordar que en els últims pressupostos generals de l'Estat no s'ha inclòs les inversions del Ministeri de Salut dins del còmput global d'inversions que teòricament han d'arribar, eh?, aquest 18,5 per cent del total d'inversions de l'Estat, que és el que el nostre producte interior brut contribueix al conjunt del producte interior brut de l'Estat; no s'han inclòs les inversions en matèria de salut. I, per tant, tots els grups parlamentaris..., aquí s'hauria de fer un esforç perquè en els propers pressupostos generals de l'Estat també s'inclougués, eh?, dins de les inversions del Ministeri de Salut, aquest 18,5 per cent, que han de revertir en inversions a Catalunya.

Respecte a les enquestes de qualitat i la publicació de les dades, eh?, de les dades per fer seguiment d'aquest increment de despesa i com aquest increment, realment, millora o no la qualitat assistencial. Val la pena que es publiquin les enquestes de qualitat, vostè ho sap, i també tenim el compromís que es publicaran, a partir de final d'aquest any, els resultats de la qualitat assistencial, perquè hem de conèixer quins centres hospitalaris ho estan fent bé i quins centres hospitalaris ho estan fent encara millor. Hem de saber quins són els resultats de la qualitat assistencial. Unes dades que, per cert, no es van publicar mai, no s'han publicat mai al nostre país, i que, en canvi, sí que es publiquen a la majoria de països de la Unió Europea, eh?, fins al punt que a qualsevol país et pots trobar rànquings en els quals, doncs, es pot anar visualitzant quins centres de salut ho fan millor i quins no tant. I, per tant, és una mesura també per anar incrementant la millora de la qualitat assistencial per part dels centres.

I pel que fa als professionals, miri, jo li dono la raó en un aspecte. Sortien dades del Ministeri d'Economia que la ràtio de metges per habitants a l'assistència primària és dels més baixos de totes les comunitats autònomes. Per tant, fins ara hem analitzat els metges que hi havia en el conjunt del sistema sanitari, i aquí no ens sortia una mala ràtio, però a la que hem anat a visualitzar la ràtio de metges per habitant a l'assistència primària, que és on va el 90 per cent de la població de Catalunya, hem vist que és baixa. Molt bé. Doncs, aquí ja s'han de posar mesures urgents, ja se n'han començat a posar, algunes. Nosaltres, evidentment, hem de donar confiança que el departament assumeixi aquesta realitat...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Bertran Arrué

...i hi posi remei.

Per tot plegat, rebutjarem la moció, en la mesura que creiem que allò que vostè demana ja s'està orientant pel bon camí.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Belén Pajares.

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, senyor president. Anava a dir honorables consellers, perquè seria el més normal, però..., en tot cas, senyores i senyors diputats. Avui, senyor Sancho, ens presenta una moció sobre, jo crec, la gestió de recursos amb què compta el sistema públic català, i no només estem parlant de recursos financers, sinó també de la gestió dels recursos humans que fa la conselleria. I, malauradament, haig de dir que no és el seu punt fort.

El Grup Popular, nosaltres, ja ho hem reiterat en diverses ocasions que el problema de la sanitat pública no només és un problema de finançament, sinó de la gestió que es fa d'aquests recursos.

Jo, senyor Bertran, no entraré a discutir ara el tema del sistema de finançament, però sí que li vull recordar un parell de xifres. L'acord del Consell de Política Fiscal i Financera, l'any 2003, amb tot aquest acord, va suposar que el pressupost de la Generalitat passés de 19.000 milions d'euros a, l'any 2007, aprovar un pressupost de 32.000 milions d'euros, i això –i això– és doblar els números. Haig de remarcar-li, que ja sé que això no els hi agrada, que això es va assolir amb l'acord de totes les comunitats autònomes amb un govern de majoria absoluta del Partit Popular.

Jo crec que, a més a més, al marge dels increments dels percentatges dels tributs, també ens va atorgar més capacitat normativa; però, clar, això també s'ha de saber fer servir.

Jo crec que, a més, aquest pressupost total, aquest increment del pressupost total s'hauria de reflectir en el pressupost del Departament de Salut, però d'una manera positiva. I, en canvi, el que es denota cada dia més són les mancances i deficiències de la sanitat pública: llistes d'espera per accedir als especialistes, per a proves diagnòstiques, per a les intervencions quirúrgiques... Per decret, sabem d'allò que està monitoritzat, però què passa amb allò que no en tenim dades? Ho deixo sobre la taula.

També veiem amb preocupació que el pes de la sanitat en el conjunt dels pressupostos cada any perd, d'una manera feble, però perd pes, i en canvi la sanitat privada cada any també augmenta més. A mi em sembla molt bé, però vostès s'adonen que si tots aquests catalans s'adrecessin a la sanitat pública aquesta es col·lapsaria? Una altra reflexió que deixo sobre la taula. Jo crec que aquí l'important és que no estem parlant de xifres i percentatges per assolir, sinó que aquestes xifres afecten d'una manera molt directa els usuaris, i els pacients, millor dit, de la sanitat pública catalana que són subjectes de dret i no simples perceptors de serveis.

Per tant, senyor Sancho, nosaltres donarem suport als quatre punts que avui ens han presentat.

D'una manera molt breu, perquè veig que sinó no em donarà temps, sobre el tema de l'import exacte del deute de la Seguretat Social, nosaltres creiem que més que quantificar l'import l'important és saber com acabarà aquest import, eh?, perquè a partir d'aquí podrem projectar a futur tot aquest pla d'inversions, que crec que és important tenir-ho clar, perquè el Clínic, no ens enganyem, necessita una inversió molt considerable, perquè no es quedi enrere. També m'agradaria dir que aquestes negociacions es van iniciar amb el Govern del Partit Popular i del Grup de Convergència i Unió, eren negociacions complicades i en tot cas han arribat a bon port ara.

Respecte al punt 3, m'hi he referit abans, que és el tema de finançament en certa manera.

I respecte al punt 4, que és tot allò que envolta els professionals del sistema públic. Miri, jo crec que el primer que haurien de fer és lloar l'actitud dels professionals de la sanitat pública. Jo em centraré en totes les persones que van treballar a la Vall d'Hebron durant la crisi generada per l'incendi del passat setembre. La greu situació que van patir, no tant sols els malalts, sinó també els familiars que els acompanyaven i tots aquells professionals que estaven treballant i els que van venir a ajudar, jo crec que amb el que van fer és que la crisi i totes aquestes situacions que van patir es desenvolupessin de la manera més racional possible. I el que no pot ser és que bona part dels problemes que tenim aquí se solucionin amb l'excel·lent actitud dels professionals i la paciència dels usuaris. Nosaltres ja ho hem demanat en diferents ocasions, que es faci un pla de recursos humans, i al dia d'avui creiem que és urgent. També, clar, no fa falta que els recordi la manifestació que vam tenir abans d'ahir davant la seu de l'ICS.

Sobre el tema –i acabo, senyor president– de la carrera sènior, que ens ha afegit a la seva proposta, senyor Sancho, jo li explicaré molt breument –perquè ja sé

que no em queda temps— que el dimarts dos diputats d'aquest grup ens vam reunir amb el Consell Sènior de Premià de Mar i ells ens explicaven d'una manera molt interessant que el retir —que és com els agradava que l'anomenéssim, no?, la jubilació— l'havien d'afrontar amb vitalitat i amb l'objectiu de créixer. I li cito només —i acabo amb això— les línies estratègiques del moviment, que ens deien: «Cal aprofitar la gran quantitat de matèria grisa disponible a sènior, i totalment assenyat connectar-ho amb el món universitari.»

Per això nosaltres donarem suport a aquesta proposta.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

El senyor Lluís Postigo, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per anunciar quin serà el posicionament del nostre grup amb relació a aquesta moció que presenta el representant de Convergència i Unió.

Anem a veure, senyor Sancho, vostè l'altre dia va fer una interpellació sobre l'orientació del sistema sanitari català. Interpellació que des del nostre punt de vista la consellera va respondre d'una manera a bastament satisfactòria. És la nostra percepció. Lògicament no coincideix amb la seva, perquè com a conseqüència d'aquella interpellació vostè presenta avui aquesta moció.

Nosaltres, jo particularment pensava que vostè s'aplicaria la mateixa medicina que li demanava, que li exigia a la consellera. Vostè demanava reflexions profundes, i insistia: «Reflexions profundes, consellera.» Bé, nosaltres pensàvem que a l'hora de plantejar aquesta moció vostè faria una profunda reflexió, faria un esforç per concretar allò que realment és millorable. Amb els anys, diguéssim, que porto a la cambra ja, he pogut constatar que hi ha mocions que es plantegen amb una voluntat de transaccionar, d'acord, d'arribar a un consens, de detectar aquelles coses que realment són millorables, de buscar el suport de la resta de grups parlamentaris. Coincidirà amb mi —jo crec que vostè ho sap i que n'és plenament conscient— que la moció que vostè presenta avui no té aquesta finalitat.

La moció que vostè presenta avui té la mateixa finalitat que la seva interpellació. El que vostè pretén, el que vostè busca és fer soroll; senzillament això, fer soroll al voltant dels darrers esdeveniments: els que van passar amb relació al traspass del Clínic, amb relació a l'episodi de... —ja em sortirà—, bé, deixem-ho estar. O inclús —de l'incendi, eh?, em referia a l'incendi—...amb relació al fet que va tenir lloc ahir, amb relació al Raval, que vostè comenta també. És a dir, aprofita els temes que tenen repercussió mediàtica per fer soroll.

Vostè coneix perfectament... —i jo, en tot cas, li tornaré amb la mateixa moneda—, vostè ens ha apel·lat i ha fet una apel·lació concreta al nostre grup parlamentari, la tradició crítica i d'autocrítica que tenim. Jo també l'apello a vostè i demanaria de vostè una certa seriositat

i una certa responsabilitat. Jo crec que vostè ha actuat d'una manera descortès en el dia d'avui, ha presentat una moció i no s'ha molestat el més mínim a defensar-la, a argumentar-la; no ho fet, no ha parlat, no ha fet la més mínima referència als quatre punts que ha plantejat vostè a la seva moció. Jo, per tant, entengui que no em molestaré el més mínim a afegir un sol argument als que ja han plantejat els representants dels altres grups que donem suport al Govern.

Considero que vostè amb els quatre punts ha plantejat qüestions que en coneix perfectament la resposta, sap perfectament el que està fent el Govern, ho coneix. En les darreres setmanes hem tingut diverses reunions amb representants del Govern per tractar aquests temes. Li hem facilitat informació, ens han facilitat informació detallada de cada un dels punts que vostè planteja. I vostè encara, bé, ve aquí com si no disposés d'aquesta informació, demana un seguit d'estudis que vostè coneix, els té perfectament, i per tant jo el que no entenc, senyor Sancho, li ho dic molt sincerament, no se m'ofengui, que davant d'un micròfon vostè es transformi d'aquesta manera. Vostè amb el tracte a curta distància és una persona realment afable i segurament es poden arribar a acords i a consensos, però quan vostè surt aquí, no sé exactament que li passa, es transforma, el desconec totalment i per tant entengui que en el dia d'avui amb relació a la moció que va presentar en el registre —no la que ha defensat avui— el posicionament del nostre grup sigui de rebuig.

Moltes gràcies.

El president

El senyor Sancho té la paraula per posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, per posicionar-me sobre les esmenes i per alguna contradicció em permetreu que contesti. Mireu, la veritat és que la nostra proposta, la nostra moció, parla de recursos humans, i parla de recursos humans que permetin avaluar les necessitats del sistema sanitari català a curt, mig i llarg termini. És evident que demano una reflexió en profunditat, però el que em trobo al carrer és una reflexió que no és tan profunda, i em trobo amb un coordinador al que treuen per escriure una carta. I això també és profund i és el dia a dia, i permeti'm que li digui que això a mi em preocupa molt, moltíssim, perquè indica com s'elaboren o com se gestionen els recursos humans.

Entrant ja en el tema de les esmenes. Senyor Postigo, deixi'm dir-li una cosa, és a dir, tenim una certa experiència i evidentment que hi han dos punts que tenen esmenes. I els punts que tenen esmenes els que portem un temps ens els guardem per a l'esmena i, per tant, sí que parlaré de les esmenes. Fixi's bé, quan parlem del deute de la Seguretat Social jo li agraeixo l'esmena al senyor Domingo, perquè fica damunt de la taula un tema que és important. És a dir, nosaltres lo que diem és que s'ha de negociar abans d'anunciar i abans de fer el traspass. Vostès anuncien un traspass dient que no hi ha cap deute i ens donen unes dades que diuen que hi ha

un deute... –de quant?–, de 135,9 milions d'euros, un deute de la Seguretat Social. És a dir, ens diuen «ens el condonaran». I els diem: «Escoltin, poder sí i poder no, però això s'ha de negociar i ells ens ho han de dir a la cambra abans d'acceptar el traspàs, perquè sinó és un mal traspàs.» Però és que és més bo que li digui dades de vostès, els que ens donen la conselleria, que ens diuen «endeutament bancari a llarg terme, de 8,8 passarà a quatre», és a dir, a la meitat. Per lo tant, no s'eixuga el deute; diguem-ho.

I en l'esmena, és evident, jo entenc lo que m'està dient, però, escolti, lo que li diem, senyor Domingo, no és com ha d'acabar. Diem que abans de fer el traspàs s'hagi de negociar. I per tant jo entenc l'esperit de la seva esmena, però entengui que la moció l'hem de mantenir tal com està, perquè evidentment no s'ha negociat. I el que volem que sàpiguen tots els ciutadans de Catalunya és que no s'ha negociat realment el deute del Clínic. Aquest és el tema que els volem dir.

I, respecte a l'altra esmena, han d'entendre una cosa. Fixi's bé, Catalunya té un dèficit de metges i a les nostres universitats resulta que hi han alguns indrets, com a Lleida, on el 70 per cent no són catalans. Ens vénen metges portuguesos que després se'n van i no tenim metges a Catalunya. D'alguna manera hem d'aconseguir solucionar això, perquè després el dèficit el patim els ciutadans de Catalunya. I per a solucionar això estem segurs que hi han mesures, i proposem que s'estudiïn aquestes mesures. És important que això passi.

I quant a la transformació davant del micròfon. Només una cosa, és a dir, jo estic aquí per representar els ciutadans, el que els asseguro és una cosa, que quan jo dic que jo estic indignat, estic intentant transmetre la indignació de la ciutadania. Ja n'hi ha prou!, i els ho he dit i els ho torno a dir –miri, em torno a transformar–: «Ja n'hi ha prou de treure metges com el senyor Morató! Ja n'hi ha prou que no estigui el Govern aquí i que sigui un govern absent cada dia. Ja n'hi ha prou d'això!» I aquesta transformació a mi me la veurà fer cada vegada que la consideri necessària, perquè per això som l'oposició i volem representar la indignació de la gent.

Gràcies.

El president

Senyora Segú. M'ha demanat la paraula?

La Sra. Segú Ferré

Per contradiccions, senyor president.

El president

Trenta segons.

La Sra. Segú Ferré

Sí, dues coses. Jo crec, senyor Sancho, que, si vostès com a oposició només vénen a representar la indignació, continuïn molts anys a l'oposició que nosaltres continuarem governant i solucionarem els problemes.

Per altra banda, si em permet, quan deia vostè que a l'Hospital Clínic no s'ha negociat. Jo no li recordaré,

senyor Sancho, la informació que va donar la consellera a la interpellació darrera sobre el procés de negociació seu i el resultat que vostès van obtenir. Comparin amb el procés de negociació inexistent, segons vostè, i el resultat que ha obtingut aquest Govern i veurà que la diferència és substancial.

El president

El senyor Postigo també ha demanat la paraula?

El Sr. Postigo i Garcia

Sí, per contradiccions també.

El president

Té trenta segons.

El Sr. Postigo i Garcia

Senyor Sancho, vostè diu que intervé per transmetre la indignació del ciutadà. Jo crec que és més aviat per frustració. Vostè en el darrer... (*veus de fons*) –sí, sí, els ho explicaré seguidament–, en el darrer Ple, quan sustentava la interpellació vostè deia que els governs de Convergència eren governs forts que sabien el que interessava al país, i sense aquesta negociació no acceptaven el traspàs. Jo crec que vostès són conscients de l'error que van cometre de no separar la negociació del deute de la Seguretat Social del traspàs del Clínic. Si s'hagués fet abans, un altre resultat tindríem ara.

El president

No hi ha cap votació de petició separada? Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Queremos votación separada de los puntos 1 y 4.

El president

Els punts 1 i 4.

Doncs, votarem en primer lloc els punts 1 i 4.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 60 vots a favor i 70 vots en contra.

Votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 62 vots a favor i 68 vots en contra.

Modificació de l'ordre del dia

Senyores diputades, senyors diputats, procedirem seguidament a la lectura de la Declaració del Parlament de Catalunya de condemna dels atacs de caràcter racista produïts els darrers dies.

Declaració del Parlament de Catalunya de condemna dels atacs de caràcter racista produïts els darrers dies (tram. 401-00016/08)

Prego a la secretària primera d'aquesta Mesa que en faci lectura.

La secretària primera

«Declaració del Parlament de Catalunya de condemna dels atacs de caràcter racista produïts els darrers dies.

»El Parlament de Catalunya rebutja i condemna una vegada més els brots i els atacs racistes contra ciutadans d'origen estranger. Especialment, condemna els fets produïts el 7 d'octubre a Barcelona, a l'interior d'un mitjà de transport públic, en què es va agredir una noia menor d'edat d'origen equatorià, i manifesta la seva solidaritat amb la víctima i la seva família.

»Així mateix, el Parlament vol refermar el seu compromís en la defensa dels valors de convivència cívica i pacífica que han caracteritzat i caracteritzen la societat catalana democràtica.

»En aquest sentit, el Parlament s'adreça a les administracions públiques competents, especialment a l'Administració de justícia, perquè es persegueixin aquests tipus de conductes individuals o col·lectives, es potenciïn els instruments per a eradicar de Catalunya totes les formes de violència i se'n reparin les conseqüències.

»Palau del Parlament de Catalunya, 25 d'octubre de 2007.»

El president

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i cinc minuts.